

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 310

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

 48. évfolyam
2005. november 25.

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

★ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/56/EK irányelve (2005. október 26.) a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről ⁽¹⁾	1
★ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/64/EK irányelve (2005. október 26.) a gépjárművek újrafelhasználhatóságra, újrafeldolgozhatóságra és hasznosíthatóságra tekintettel történő típusjóváhagyásáról és a 70/156/EGK tanácsi irányelv módosításáról	10
★ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/65/EK irányelve (2005. október 26.) a kikötővédelem fokozásáról ⁽¹⁾	28

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/56/EK IRÁNYELVE

(2005. október 26.)

a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 44. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾, a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A különböző tagállamok tőkeegyesítő társaságai esetében igény van az együttműködésre és a konszolidációra. A tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülése azonban a Közösségen belül számos jogi és igazgatási nehézségbe ütközik. Ezért – a belső piac megvalósítása és zavartalan működése érdekében – szükséges olyan közösségi rendelkezéseket megállapítani, amelyek megkönnyítik a különböző tagállamok jogszabályai által szabályozott és eltérő társasági formájú tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülését.
- (2) Ez az irányelv megkönnyíti az általa meghatározott tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülését. A tagállamok jogszabályainak lehetővé kell tenniük egy tagállam tőkeegyesítő társaságának határokon átnyúló egyesülését egy másik tagállam tőkeegyesítő társaságával, amennyiben az érintett tagállamok nemzeti joga az ilyen társasági formájú vállalatok között az egyesülést lehetővé teszi.

- (3) A határokon átnyúló egyesülések megkönnyítése érdekében határozni kell arról, hogy – ezen irányelv eltérő rendelkezése hiányában – a határokon átnyúló egyesülésben részt vevő minden egyes társaságra, valamint minden egyes részt vevő harmadik személyre továbbra is azon nemzeti jog rendelkezései és alaki követelményei vonatkozzanak, amely egy tagállamon belüli egyesülés esetében lenne alkalmazandó. A nemzeti jog ezen irányelv által hivatkozott egyetlen rendelkezése és alaki követelménye sem vezethet be korlátozást a letelepedés szabadságára vagy a tőke szabad mozgására vonatkozóan, kivéve, ha az ilyen jellegű korlátozások az Európai Közösségek Bíróságának ítélkezési gyakorlatával összhangban állnak és különösen a közérdek követelménye alapján indokolhatóak, valamint ilyen elsődleges követelmények teljesítéséhez szükségesek és azzal arányosak.

- (4) A határokon átnyúló egyesülés közös tervezetét a különböző tagállamokhoz tartozó valamennyi érintett társaság esetében azonos módon kell megszövegezni. Ezért meg kell határozni, hogy a közös tervezetnek legalább milyen adatokat kell tartalmaznia, ugyanakkor a társaságok számára lehetővé kell tenni, hogy további adatokról állapodjanak meg.
- (5) A tagok és harmadik személyek érdekeinek védelme céljából minden egyesülő társaság vonatkozásában mind a határokon átnyúló egyesülés közös tervezetét, mind magát a határokon átnyúló egyesülés létrejöttét a megfelelő közhitelű nyilvántartás útján közzé kell tenni.
- (6) Valamennyi tagállam jogszabályainak elő kell írniuk, hogy tagállami szinten egy vagy több szakértő minden egyesülő társaság vonatkozásában készítsen jelentést a határokon átnyúló egyesülés közös tervezetéről. A határokon átnyúló egyesüléssel összefüggésben felmerülő szakértői költségek csökkentése érdekében lehetővé kellene tenni, hogy közös jelentés készüljön a határokon átnyúló egyesülésben részt vevő társaságok összes tagja részére. Minden egyes ilyen társaság közgyűlésének jóvá kell hagynia a közös egyesülési tervezetet.

⁽¹⁾ HL C 117., 2004.4.30., 43. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2005. május 10-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2005. szeptember 19-i határozata.

- (7) A határokon átnyúló egyesülések megkönnyítése érdekében minden egyes egyesülő társaság határozathozatali eljárásának lefolytatását és jogszerűségét azon tagállam hatóságának kell ellenőriznie, amely az egyes társaságok felett joghatósággal rendelkezik, míg az egyesülés lefolytatását és jogszerűségét azon tagállam hatóságának kell ellenőriznie, amelyik az egyesülés útján létrejövő társaság felett rendelkezik joghatósággal. Ez a tagállami hatóság lehet bíróság, közjegyző, vagy az adott tagállam által kijelölt bármely más hatóság. Rendelkezni kell arról is, hogy mely nemzeti jog határozza meg azt az időpontot, amelyben a határokon átnyúló egyesülés hatályosul; ez az a jog, amely az egyesülés útján létrejövő társaságra irányadó.
- (8) A tagok és harmadik személyek érdekeinek védelmében meg kell határozni a határokon átnyúló egyesülés jogkövetkezményeit, és ennek során különbséget kell tenni aszerint, hogy az egyesülés útján létrejövő társaság esetében átvevő vagy új társaságról van-e szó. A jogbiztonság érdekében elő kell írni, hogy a határokon átnyúló egyesülés a hatályosulása után többé nem nyilvánítható semmisnek.
- (9) Ez az irányelv nem érinti a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére vonatkozó – a 139/2004/EK rendeletben⁽¹⁾ foglalt – közösségi jogi rendelkezések, illetve tagállami szintű jogszabályok alkalmazását.
- (10) Ez az irányelv nem érinti a hitelközvetítőkre és más pénzügyi vállalkozásokra vonatkozó közösségi jogszabályokat, és az ezek alapján elfogadott tagállami rendelkezéseket.
- (11) Ez az irányelv nem érinti azokat a tagállami jogszabályokat, amelyek szerint tájékoztatást kell adni a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság központi ügyvezetésének vagy üzleti tevékenységének fő helyéről.
- (12) A részvételi jogon kívüli munkavállalói jogok továbbra is a csoportos létszámcsökkentésről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelv⁽²⁾, a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv⁽³⁾, az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló, 2002. március 11-i 2002/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾, valamint az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló, 1994. szeptember 22-i 94/45/EK tanácsi irányelv⁽⁵⁾ alapján meghatározott nemzeti jog hatálya alatt maradnak.
- (13) Amennyiben az egyesülésben részt vevő valamely társaság munkavállalóinak ezen irányelv alapján joguk van részt venni a vállalatirányításban, és annak a tagállamnak a nemzeti joga, amelyben a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság létesítő okirat szerinti székhelye található, nem ugyanolyan mértékű részvételt ír elő, mint az egyesülésben részt vevő egyes társaságokban – ideértve a felügyeleti szerv döntéshozatali joggal rendelkező bizottságaiban való részvételt –, vagy e tagállam joga a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő telephelyeken a vállalatirányításban való munkavállalói részvétel jogának gyakorlására nem ugyanúgy ad lehetőséget, akkor a vállalatirányításban és a részvételi jogok meghatározásában való munkavállalói részvételt a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság vonatkozásában szabályozni kell. Ennek során alapul kell venni azokat az alapelveket és eljárásokat, amelyeket az európai részvénytársaság (SE) statútumáról szóló, 2001. október 8-i 2157/2001/EK tanácsi rendelet⁽⁶⁾, valamint az európai részvénytársaság statútumának a munkavállalói részvételre vonatkozó kiegészítéséről szóló, 2001. október 8-i 2001/86/EK tanácsi irányelv⁽⁷⁾ meghatároz, mindazonáltal a szükségesnek ítélt módosításokkal, tekintve hogy az egyesülés útján létrejövő társaságra a létesítő okirat szerinti székhely tagállamának nemzeti joga lesz irányadó. Az egyesülések szükségtelen elhúzódasának elkerülése érdekében a tagállamok gondoskodhatnak az ezen irányelv 16. cikke szerinti egyeztetések minél hamarabbi megkezdéséről, a 2001/86/EK irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjával összhangban.
- (14) Az egyesülésben részt vevő társaságokban a munkavállalói részvétel mértékének megállapításánál a munkavállalókat képviselő tagok arányát a társaság

⁽¹⁾ A Tanács 2004. január 20-i 139/2004/EK rendelete a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (az EK fúziós rendelete) (HL L 24., 2004.1.29., 1. o.).

⁽²⁾ HL L 225., 1998.8.12., 16. o.

⁽³⁾ HL L 82., 2001.3.22., 16. o.

⁽⁴⁾ HL L 80., 2002.3.23., 29. o.

⁽⁵⁾ HL L 254., 1994.9.30., 64. o. A 97/74/EK irányelvvel (HL L 10., 1998.1.16., 22. o.) módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 294., 2001.11.10., 1. o. A 885/2004/EK rendelettel (HL L 168., 2004.5.1., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁷⁾ HL L 294., 2001.11.10., 22. o.

azon irányító testületében is figyelembe kell venni, amely a társaság gazdasági eredményt létrehozó szervezeti egységeiért felel.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- (15) Mivel a tervezett intézkedés célját, nevezetesen a transznacionális szinten alkalmazandó, közös elemeket tartalmazó szabályok megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az a tervezett intézkedés terjedelme és hatása miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (16) A jobb jogszabályalkotásról szóló intézményközi megállapodás⁽¹⁾ (34) bekezdésével összhangban a tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az áttűtető intézkedések közötti megfelelést, és hogy ezeket tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Hatály

Ez az irányelv olyan tőkeegyesítő társaságok egyesülésére vonatkozik, amelyeket valamely tagállam joga alapján alapítottak, és amelyek létesítő okirat szerinti székhelye, központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye a Közösségen belül van, feltéve, hogy a társaságok közül legalább kettőre eltérő tagállam joga irányadó (a továbbiakban: „határokon átnyúló egyesülések”).

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

1. „tőkeegyesítő társaság” (a továbbiakban: „társaság”):

- a) a 68/151/EGK irányelv⁽²⁾ 1. cikke szerinti társaság, vagy
- b) az a jegyzett tőkével és jogi személyiséggel rendelkező társaság, amelyben a társaság kötelezett-ségeinek fedezésére kizárólag a társaság vagyona szolgál, és amely a számára irányadó nemzeti jog alapján a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a 68/151/EGK irányelv szerinti biztosítékokra vonatkozó rendelkezéseket köteles betartani.

2. „egyesülés” az a folyamat, amelynek révén:

- a) egy vagy több társaság a felszámolás nélküli megszűnésének időpontjában teljes aktív és passzív vagyont egy már létező társaságra – az „átvevő társaságra” – ruházza, a másik társaság tőkéjéből saját tagjainak biztosított részesedés és adott esetben – a névérték, illetve névérték hiányában a könyv szerinti érték 10 %-át meg nem haladó – készpénz-kifizetés ellenében;
- b) két vagy több társaság a felszámolás nélküli megszűnése időpontjában teljes aktív és passzív vagyont egy általa alapított társaságra – az „új társaságra” – ruházza, az új társaság tőkéjéből saját tagjainak biztosított részesedés és adott esetben – a névérték, illetve névérték hiányában a könyv szerinti érték 10 %-át meg nem haladó – készpénz-kifizetés ellenében;
- c) egy társaság a felszámolás nélküli megszűnésének időpontjában teljes aktív és passzív vagyont arra a társaságra ruházza át, amely rendelkezik a társaság tőkéjét megtestesítő teljes részesedéssel.

⁽²⁾ Az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 58. cikkének (2) bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról szóló, 1968. március 9-i 68/151/EGK első tanácsi irányelv (HL L 65., 1968.3.14., 8. o.). A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

3. cikk

Az irányelv hatályát érintő további rendelkezések

(1) A 2. cikk 2. bekezdésének sérelme nélkül ez az irányelv akkor is alkalmazható a határokon átnyúló egyesületekre, ha a 2. cikk 2. bekezdésének a) és b) alpontja szerinti készpénzkifizetés legalább az egyik érintett tagállam joga alapján a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság tőkéjét megtestesítő részesedés névértékének vagy – ennek hiányában – könyv szerinti értékének a 10 %-át meghaladhatja.

(2) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy nem alkalmazzák ezt az irányelvet olyan határokon átnyúló egyesületekre, amelyekben szövetkezet vesz részt, még abban az esetben is, ha ez a szövetkezet megfelel a „tőkeegyesítő társaság” 2. cikk 1. bekezdése szerinti fogalmának.

(3) Ez az irányelv nem alkalmazható olyan határokon átnyúló egyesületekre, amelyekben olyan társaság vesz részt, amelynek célja, hogy a nyilvánosan gyűjtött tőkét a kockázatmegosztás elve szerint közösen befektesse, és amely esetében a részesedések a részesedés tulajdonosainak követelésére közvetlenül vagy közvetve e társaság vagyonának terhére visszavonásra vagy kifizetésre kerülnek. Ilyen visszavonásnak vagy kifizetésnek minősülnek azok a cselekmények is, amelyekkel a társaság biztosítani kívánja, hogy részesedéseinek tőzsdei értéke azok nettó eszközértékétől ne térjen el jelentősen.

4. cikk

A határokon átnyúló egyesületekre vonatkozó feltételek

(1) Ezen irányelv eltérő rendelkezése hiányában

- a) a határokon átnyúló egyesületek csak olyan társasági formájú társaságok között jöhetnek létre, amelyek az érintett tagállamok nemzeti joga szerint egyesülhetnek;
- b) a határokon átnyúló egyesülésben részt vevő társaságnak be kell tartania a rá vonatkozó nemzeti jog rendelkezéseit, illetve alaki követelményeit. Ha egy tagállam joga lehetővé teszi saját hatóságai számára, hogy megtiltsanak egy tagállamon belüli egyesülést a közérdekre hivatkozva, úgy ez vonatkozik a határokon átnyúló olyan egyesülésre is, amely esetében az egyesülésben részt vevő társaságok közül legalább egy ennek a tagállamnak a joga alá tartozik. Ez a rendelkezés nem alkalmazandó, amennyiben a 139/2004/EK rendelet 21. cikkét alkalmazni kell.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett rendelkezésekhez és alaki követelményekhez tartoznak különösen az egyesülést érintő határozathozatali eljárásra vonatkozó rendelkezések, valamint – az egyesülés határokon átnyúló jellegére tekintettel – az egyesülő társaságok hitelezői, a kötvénytulajdonosok és részvénytől eltérő más értékpapírok tulajdonosainak védelmére vonatkozó rendelkezések, valamint a munkavállalók

védelmére vonatkozó, a 16. cikkben szabályozott jogoktól eltérő jogokat érintő rendelkezések. A tagállam a nemzeti joga hatálya alá tartozó, határokon átnyúló egyesülésben részt vevő társaságokra vonatkozóan hozhat olyan rendelkezéseket, amelyek a határokon átnyúló egyesülést elutasító, kisebbségi álláspontot képviselő tagok megfelelő védelmét szolgálják.

5. cikk

A határokon átnyúló egyesülés közös szervezete

Az egyesülő társaságok irányító vagy ügyviteli szervei közös egyesülési tervezetet készítenek. Ennek a tervezetnek legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) az egyesülő társaságok társasági formája, cégneve és létesítő okirat szerinti székhelye, valamint a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság számára megállapított társasági forma, cégnév és létesítő okirat szerinti székhely;
- b) a társasági részesedések cserearánya és adott esetben a készpénzkifizetések nagysága;
- c) a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság részesedéseinek átruházására vonatkozó adatok;
- d) a határokon átnyúló egyesülés várható hatása a foglalkoztatásra;
- e) az az időpont, amelytől kezdve ezek a részesedések a nyereségből való részesedésre jogosítanak, valamint az e joggal kapcsolatos valamennyi feltétel;
- f) az az időpont, amelytől kezdve az egyesülő társaságok ügyletei számviteli szempontból a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság ügyleteinek tekintendők;
- g) azok a jogok, amelyeket a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság a külön jogokkal felruházott tagoknak és részvényeseknek kívüli más értékpapírok tulajdonosainak biztosít, vagy az e személyeknek javasolt intézkedések;
- h) az esetleges külön előnyök, amelyekben a határokon átnyúló egyesülés tervezetét vizsgáló szakértők, illetve az egyesülő társaságok ügyviteli, irányító, felügyeleti vagy ellenőrző szerveinek tagjai részesülnek;
- i) a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság létesítő okirata;
- j) adott esetben adatok arról az eljárásról, amelynek keretében – a 16. cikk szerint – megállapítják a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaságban a munkavállalói részvételi jogok meghatározásában történő munkavállalói közreműködést;

- k) azon aktív és passzív vagyon értékeléséhez szükséges adatok, amelyet a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaságra ruháznak;
- l) az egyesülésben részt vevő társaságok éves beszámolójának fordulónapja, amelyet a határokon átnyúló egyesülés feltételeinek megállapításakor figyelembe vettek.

6. cikk

Közzététel

(1) A határokon átnyúló egyesülés közös tervezetét az adott tagállam nemzeti jogában meghatározott módon, a 68/151/EGK irányelv 3. cikke szerint, minden egyesülő társaságra vonatkozóan – legkésőbb az egyesülésről határozó közgyűlés előtt egy hónappal – közzé kell tenni.

(2) Figyelemmel azon tagállam kiegészítő követelményeire is, amelynek joga az adott társaságra irányadó, valamennyi egyesülő társaságra vonatkozóan a következő adatokat közzé kell tenni e tagállam hivatalos közlönyében:

- a) az egyesülő társaságok társasági formája, cégneve és létesítő okirat szerinti székhelye;
- b) a nyilvántartás, amelybe az egyes egyesülő társaságokra vonatkozó – 68/151/EGK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében említett – okiratokat bejegyezték, valamint a nyilvántartásba való bejegyzés száma;
- c) minden egyes egyesülő társaságra vonatkozóan annak feltüntetése, hogy a hitelezők és adott esetben az egyesülő társaságok kisebbségi tagjai milyen feltételek szerint gyakorolhatják az őket megillető jogokat, valamint az a cím, ahol a feltételekről díjmentesen teljes körű tájékoztatás beszerezhető.

7. cikk

Az irányító vagy ügyviteli szervek jelentése

Minden egyes egyesülő társaság irányító vagy ügyviteli szerve jelentést készít a tagok számára, amelyben ismerteti és indokolja a határokon átnyúló egyesülés jogi és gazdasági szempontjait, valamint a határokon átnyúló egyesülés hatását a tagokra, a hitelezőkre és a munkavállalókra.

A jelentést a 9. cikkben említett közgyűlés időpontja előtt legkésőbb egy hónappal a tagok és a munkavállalói képviselők

vagy – amennyiben ilyen képviselők nincsenek – a munkavállalók rendelkezésére kell bocsátani.

Amennyiben valamely egyesülő társaság irányító vagy ügyviteli szerve a nemzeti jog rendelkezéseinek megfelelően időben kézhez kapja a munkavállalói képviselők véleményét, azt csatolni kell a jelentéshez.

8. cikk

Független szakértői jelentés

(1) Valamennyi egyesülő társaság vonatkozásában készíteni kell egy független szakértői jelentést a tagok számára, amelynek a 9. cikkben említett közgyűlés időpontja előtt legkésőbb egy hónappal rendelkezésre kell állnia. Szakértőként a tagállamok jogától függően kijelölhető természetes vagy jogi személy is.

(2) Az egyes egyesülő társaságok javára eljáró szakértők bevonása helyett, e társaságok közös kérelmére, a tagállam – amelynek joga az egyesülő társaságok vagy a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság valamelyikére irányadó – bírósága vagy közigazgatási hatósága egy vagy több független szakértőt jelölhet ki, vagy hagyhat jóvá, hogy megvizsgálják a határokon átnyúló egyesülés közös tervezetét, és valamennyi tag számára egyetlen közös írásbeli jelentést készítsenek.

(3) A szakértői jelentésnek tartalmaznia kell legalább a részvénytársaságok egyesüléséről szóló, 1978. október 9-i 78/855/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 10. cikkének (2) bekezdése szerinti adatokat. A szakértőknek joguk van bármely egyesülő társaságtól a feladatuk teljesítéséhez szükségesnek tartott összes tájékoztatáshoz hozzájutni.

(4) Sem a határokon átnyúló egyesülés közös tervezetének független szakértők általi vizsgálata, sem a szakértői jelentés elkészítése nem szükséges, ha az összes egyesülő társaság valamennyi tagja erről lemond.

9. cikk

Közgyűlési jóváhagyás

(1) A 7. és 8. cikkben említett jelentésekről való tudomásszerzést követően valamennyi egyesülő társaság közgyűlése jóváhagyja a határokon átnyúló egyesülés közös tervezetét.

⁽¹⁾ HL L 295., 1978.10.20., 36. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(2) Bármely egyesülő társaság közgyűlése az egyesülést ahhoz a feltételhez kötheti, hogy a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaságban a munkavállalói részvételre vonatkozó szabályokat kifejezetten jóváhagyja.

(3) A tagállam jogszabályainak nem kell megkövetelniük az átvevő társaság közgyűlésének jóváhagyását, ha a 78/855/EGK irányelv 8. cikkében foglalt feltételek teljesülnek.

10. cikk

Az egyesülést megelőző tanúsítvány

(1) Minden tagállam kijelöli azt a bíróságot, közjegyzőt vagy más illetékes hatóságot, amely az egyes, nemzeti joga alá tartozó egyesülő társaságokat érintő eljárási szakaszok vonatkozásában ellenőrzi a határokon átnyúló egyesülés jogszerűségét.

(2) Valamennyi érintett tagállamban az (1) bekezdésben említett hatóság a lehető leghamarabb tanúsítványt állít ki minden, az adott tagállam jogának hatálya alá tartozó egyesülő társaság részére, amelyből kétség nélkül kitűnik, hogy az egyesülést megelőző jogcselekményeket és alaki követelményeket szabályszerűen hajtották végre, illetve teljesítették.

(3) Amennyiben valamely tagállam joga, amelynek hatálya alá az egyesülő társaság tartozik, eljárást állapít meg az értékpapírok vagy részesedések cserearányainak ellenőrzésére és módosítására, vagy a kisebbségi tagok kártalanítására vonatkozóan, azonban ez nem gátolja a határokon átnyúló egyesülés bejegyzését, akkor ezt az eljárást csak akkor kell alkalmazni, ha más egyesülő társaságok azon tagállamokban, amelyeknek jogszabályai ilyen eljárást nem állapítanak meg, a határokon átnyúló egyesülés tervezetének jóváhagyásához a 9. cikk (1) bekezdése szerint kifejezetten elfogadják annak lehetőségét, hogy az előbbi egyesülő társaság tagjai a társaság tekintetében illetékes bíróság előtt ilyen eljárást indítsanak. Ebben az esetben az (1) bekezdésben említett hatóság a (2) bekezdés szerinti tanúsítványt akkor is kiállíthatja, ha ilyen eljárást indítottak. A tanúsítványban azonban fel kell tüntetni, hogy ez az eljárás folyamatban van. Az eljárás során hozott határozat kötelező a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaságra és annak tagjaira.

11. cikk

A határokon átnyúló egyesülés jogszerűségének ellenőrzése

(1) Minden tagállam kijelöli azt a bíróságot, közjegyzőt vagy más illetékes hatóságot, amely ellenőrzi a határokon átnyúló

egyesülés jogszerűségét azon eljárási szakaszok tekintetében, amelyek a határokon átnyúló egyesülés végrehajtására és adott esetben az új társaság alapítására vonatkoznak, amennyiben ez a társaság az adott tagállam jogának hatálya alá tartozik. Az említett hatóság különösen azt ellenőrzi, hogy az egyesülő társaságok jóváhagytak-e egy közös, megegyező szövegű egyesülési tervezetet és – adott esetben – született-e megállapodás a munkavállalói részvételről a 16. cikk szerint.

(2) E célból minden egyesülő társaság a 10. cikk (2) bekezdése szerinti tanúsítványt annak kiállítása után hat hónapon belül benyújtja az (1) bekezdésben említett hatóságnak, a 9. cikkben említett közgyűlés által jóváhagyott közös egyesülési tervezettel együtt.

12. cikk

A határokon átnyúló egyesülés hatályosulása

A határokon átnyúló egyesülés hatályosulásának időpontját azon tagállam joga határozza meg, amelynek joghatósága alá a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság tartozik. Ez az időpont nem lehet korábbi, mint a 11. cikkben megállapított ellenőrzés lezárásának időpontja.

13. cikk

Bejegyzés

Azt, hogy milyen formában kell közzétenni az egyesülés lezárulását a 68/151/EGK irányelv 3. cikke szerint azon közhiteली nyilvántartásban, amelynél az egyesülésben részt vevő egyes társaságok okiratait letétbe kell helyezni, annak a tagállamnak a joga határozza meg – az érintett állam területe vonatkozásában –, amelynek joghatósága alá az egyesülő társaságok tartoznak.

A nyilvántartás, amelybe a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaságot bejegyzik, haladéktalanul értesíti a határokon átnyúló egyesülés hatályosulásáról azt a nyilvántartást, amelynél az egyesülő társaságok okiratait letétbe kellett helyezni. A korábbi bejegyzést – adott esetben – legkorábban ezen értesítés beérkezésekor kell törölni.

14. cikk

A határokon átnyúló egyesülés jogkövetkezményei

(1) A 2. cikk 2. bekezdésének a) és c) alpontja szerint végrehajtott határokon átnyúló egyesülés a 12. cikkben említett időponttól kezdve az alábbi jogkövetkezményeket eredményezi:

a) a beolvadó társaság teljes aktív és passzív vagyona átszáll az átvevő társaságra;

b) a beolvadó társaság tagjai az átvevő társaság tagjaivá válnak;

c) a beolvadó társaság megszűnik.

(2) A 2. cikk 2. bekezdésének b) alpontja szerint végrehajtott határokon átnyúló egyesülés a 12. cikkben említett időponttól kezdve az alábbi jogkövetkezményeket eredményezi:

a) az egyesülő társaságok teljes aktív és passzív vagyona átszáll az új társaságra;

b) az egyesülő társaságok tagjai az új társaság tagjaivá válnak;

c) az egyesülő társaságok megszűnnek.

(3) Amennyiben a társaságok ezen irányelv hatálya alá tartozó határokon átnyúló egyesülése esetében valamely tagállam jogszabályai meghatározott alaki követelményeket írnak elő ahhoz, hogy meghatározott vagyontárgyaknak, jogoknak és kötelezettségeknek az egyesülő társaságok részéről történő átruházása harmadik személyekkel szemben hatályossá váljon, úgy ezeket az alaki követelményeket a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaságnak kell teljesítenie.

(4) Az egyesülő társaságoknak munkaszerződések vagy munkaviszonyok alapján a határokon átnyúló egyesülés hatályosulásának időpontjában fennálló jogai és kötelezettségei a határokon átnyúló egyesülés következtében és az egyesülés hatályosulásának időpontjában átszállnak a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaságra.

(5) Az átvevő társaságban fennálló részesedéseket nem lehet a beolvadó társaságban fennálló részesedésre cserélni, ha ezekkel

a) maga az átvevő társaság vagy egy saját nevében, de az átvevő társaság megbízásából eljáró személy, vagy

b) maga a beolvadó társaság vagy egy saját nevében, de a beolvadó társaság megbízásából eljáró személy rendelkezik.

15. cikk

Egyszerűsített eljárás

(1) Ha a határokon átnyúló egyesülés egy olyan társaságba történő beolvadás révén történik, amely rendelkezik az összes olyan részesedéssel és az összes egyéb értékpapírral a beolvadó társaságban, amely a közgyűlésben szavazati jogot biztosít, akkor

— az 5. cikk b), c) és e) pontja, a 8. cikk és a 14. cikk (1) bekezdésének b) pontja nem alkalmazandó, és

— a 9. cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó a beolvadó társaság(ok)ra.

(2) Ha egy társaság, amely a beolvadó társaság közgyűlésében szavazati jogot biztosító részesedések legalább 90 %-val, de nem teljes egészével, és egyéb értékpapírokkal rendelkezik, beolvadással hajt végre határokon átnyúló egyesülést, a független szakértő vagy szakértők jelentései, valamint az ellenőrzéshez szükséges dokumentumok csak olyan mértékben szükségesek, amennyire azt az átvevő társaság számára, vagy a beolvadó társaság számára irányadó tagállami jogszabályok előírják.

16. cikk

Munkavállalói részvétel

(1) A (2) bekezdés sérelme nélkül, a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság tekintetében a vállalatirányításban való munkavállalói részvételre azokat a szabályokat kell alkalmazni, amelyek a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság létesítő okirat szerinti székhelyének tagállamában hatályosak.

(2) A határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság létesítő okirat szerinti székhelyének tagállamában esetlegesen hatályos, a munkavállalók vállalatirányításban való részvételére vonatkozó szabályokat azonban nem kell alkalmazni, ha az egyesülésben részt vevő társaságok közül legalább az egyik a határokon átnyúló egyesülésre vonatkozó tervezet 6. cikk szerinti közzétételét megelőző hat hónapban átlagosan több mint 500 munkavállalót foglalkoztatott, és e társaságnál a 2001/86/EK irányelv 2. cikkének k) pontja szerinti vállalatirányításban való munkavállalói részvételre vonatkozó rendszer működik, vagy amennyiben a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaságra irányadó tagállami jog:

a) nem ír elő legalább olyan mértékű munkavállalói részvételt, mint amilyen az egyesülésben részt vevő egyes társaságoknál létezett – ahol e mérték egyenlő a munkavállalókat képviselő tagok arányával az ügyviteli vagy felügyeleti szervben vagy annak bizottságaiban vagy a társaság gazdasági eredményt létrehozó szervezeti egységeiért felelős irányító testületben, vagy

b) a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság más tagállamokban található telephelyein a munkavállalók számára nem olyan lehetőséget biztosít a részvételi jog gyakorlására, mint a munkavállalóknak azon tagállamban, ahol a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság létesítő okirat szerinti székhelye található.

(3) A (2) bekezdésben említett esetekben a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaságban a munkavállalók vállalatirányításban való részvételét, valamint az ezen jogok meghatározásában való közreműködését – értelemszerűen és figyelemmel a (4)–(7) bekezdésre – a tagállamok szabályozzák, összhangban a 2157/2001/EK rendelet 12. cikke (2), (3) és (4) bekezdése szerinti alapelvekkel és feltételekkel, valamint a 2001/86/EK irányelv alábbi rendelkezéseivel:

- a) a 3. cikk (1), (2) és (3) bekezdése, (4) bekezdése első albekezdésének első francia bekezdése és második albekezdése, valamint (5) és (7) bekezdése;
- b) a 4. cikk (1) bekezdése, (2) bekezdésének a), g) és h) pontja, valamint (3) bekezdése;
- c) a 5. cikk;
- d) a 6. cikk;
- e) a 7. cikk (1) bekezdése, (2) bekezdése első albekezdésének b) pontja és második albekezdése, valamint (3) bekezdése. Ezen irányelv alkalmazásában azonban a 2001/86/EK irányelv 7. cikke (2) bekezdése első albekezdésének b) pontjában előírt, az említett irányelv mellékletének 3. részében foglalt általános szabályok alkalmazásához szükséges százalékos arány 25 %-ról 33 1/3 %-ra emelkedik;
- f) a 8., 10. és 12. cikk;
- g) a 13. cikk (4) bekezdése;
- h) a melléklet 3. részének b) pontja.

(4) Az alapelvek és feltételek (3) bekezdés szerinti meghatározása során a tagállamok az alábbiak szerint járnak el:

- a) lehetővé teszik az egyesülésben részt vevő társaságok érintett szervei számára, hogy úgy döntsenek, hogy bármilyen előzetes egyeztetés nélkül közvetlenül alkalmazzák a (3) bekezdés h) pontjában hivatkozott általános részvételi szabályt, amelyet a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság leendő létesítő okirat szerinti székhelye tagállamának jogszabályai határoznak meg, és ezt a szabályozást a bejegyzés időpontjától kezdődően betartják;

b) lehetővé teszik a különleges egyeztető testület számára, hogy úgy döntsön a munkavállalók legalább kétharmadát képviselő tagjainak kétharmados többségével – amely esetben azon tagok szavazatait is figyelembe kell venni, akik legalább két különböző tagállam munkavállalóit képviselik – hogy ne kezdjenek egyeztetést, illetve a már megkezdett egyeztetéseket zárják le, és azokat a vállalatirányításban való részvételre vonatkozó szabályokat alkalmazzák, amelyek a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság leendő létesítő okirat szerinti székhelye szerinti tagállamban hatályosak;

c) abban az esetben, ha előzetes egyeztetések eredményeként az általános részvételi szabályok vannak érvényben, ezen szabályok sérelme nélkül úgy dönthetnek, hogy korlátozzák a munkavállalók képviselőinek arányát a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság ügyviteli szervében. Amennyiben azonban az egyesülésben részt vevő társaságok legalább egyikének ügyviteli vagy felügyeleti szerve legalább egyharmad részben a munkavállalók képviselőiből áll, a korlátozás semmiképpen sem vezethet ahhoz, hogy az ügyviteli szervben a munkavállalók képviselőinek aránya egyharmadnál kevesebb legyen.

(5) A vállalatirányításban való részvételi jogok kiterjesztése a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság más tagállamban foglalkoztatott munkavállalóira a (2) bekezdés b) pontja értelmében nem kötelezi arra a kiterjesztés mellett döntő tagállamokat, hogy figyelembe vegyék ezeket a munkavállalókat azon alkalmazotti létszám küszöbértékének kiszámításakor, amelynek túllépése esetén a vállalatirányításban való részvételi jogok valamely tagállami jog alapján kerülnek meghatározásra.

(6) Amennyiben a határokon átnyúló egyesülésben részt vevő legalább egyik társaságban a munkavállalók vállalatirányításban való részvételére vonatkozó rendszer működik, és ez a szabályozás a (2) bekezdésnek megfelelően az egyesülés útján létrejövő társaságra is vonatkozik, e társaságnak kötelező olyan társasági formát választania, amely lehetővé teszi a vállalatirányításban való részvétel gyakorlását.

(7) Amennyiben a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaságra a vállalatirányításban való részvételére vonatkozó rendszer érvényes, akkor e társaságnak kötelező olyan intézkedéseket hoznia, amelyekkel biztosítja, hogy a munkavállalók vállalatirányításban való részvételi jogai későbbi, tagállamon belüli egyesülések során a határokon átnyúló egyesülés hatályosulását követő három év alatt, e cikk rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazása által védelmet élveznek.

17. cikk

Érvényesség

A 12. cikknek megfelelően hatályosult határokon átnyúló egyesülést nem lehet semmisnek nyilvánítani.

18. cikk

Felülvizsgálat

A 19. cikk első bekezdésében említett időpont után öt évvel a Bizottság felülvizsgálja ezt az irányelvet az alkalmazása során szerzett tapasztalatok alapján és szükség esetén javasolja módosítását.

19. cikk

Átültetés

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2007. december 15-ig megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

20. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

21. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2005. október 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök

J. BORELL FONTELLES

a Tanács részéről
az elnök

D. ALEXANDER

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/64/EK IRÁNYELVE

(2005. október 26.)

a gépjárművek újrafelhasználhatóságra, újrafeldolgozhatóságra és hasznosíthatóságra tekintettel történő típusjóváhagyásáról és a 70/156/EGK tanácsi irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében említett eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) Az elhasznált járművekről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽³⁾ összhangban megfelelő rendelkezéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az M₁ és N₁ kategóriába tartozó, típusjóváhagyással rendelkező gépjárművek csak akkor legyenek forgalomba hozhatók, ha tömegükre vetítve legalább 85 %-ban újrafelhasználhatók és/vagy újrafeldolgozhatók és a tömegükre vetítve legalább 95 %-ban újrafelhasználhatók és/vagy hasznosíthatók.

(2) Az alkatrészek újrafelhasználhatósága, illetve az anyagok újrafeldolgozhatósága és hasznosíthatósága a hulladékgazdálkodásra vonatkozó közösségi stratégia lényeges elemét képezi. A gépjárműgyártóktól és beszállítóktól ezért meg kell követelni, hogy az új járművek kifejlesztésének legkorábbi szakaszában vegyék figyelembe e szempontokat az életciklusuk végét elérő járművek kezelésének megkönnyítése érdekében.

(3) Ez az irányelv a gépjárművek és pótkocsijaik típusjóváhagyására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1970. február 6-i 70/156/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ által létrehozott teljes közösségi gépjármű-típusjóváhagyási rendszer keretén belül az egyik külön irányelv.

(4) A teljes gépjármű-típusjóváhagyási rendszer jelenleg kötelező az M₁ kategóriába tartozó gépjárművek esetében, és a közeljövőben ki fog terjedni a gépjárművek valamennyi kategóriájára. Ezért szükséges bevonni a teljes gépjármű-típusjóváhagyási rendszerbe a gépjárművek újrafelhasználhatóságára, újrafeldolgozhatóságára és hasznosíthatóságára vonatkozó ezen intézkedéseket.

(5) Ennek megfelelően szükséges rendelkezéseket hozni annak figyelembevételére céljából, hogy az N₁ gépjárművekre egyelőre nem vonatkozik a teljes gépjármű-típusjóváhagyási rendszer.

(6) A gyártónak az ISO 22628: 2002 szabvánnyal összhangban a jóváhagyó hatóság rendelkezésére kell bocsátania az összes szükséges műszaki információt az összetevő anyagok és azok tömege tekintetében, hogy ellenőrizni lehessen a gyártó számításait.

(7) A gyártó számításait csak akkor lehet megfelelően jóváhagyni a jármű-típusjóváhagyás időpontjában, ha a gyártó megfelelő intézkedéseket hozott és eljárásokat vezetett be a beszállítóktól érkező valamennyi információ kezelésére. Az illetékes szervnek a típusjóváhagyás megadása előtt előzetesen értékelnie kell ezen intézkedéseket és eljárásokat, valamint tanúsítványt kell kiadnia azok megfeleléséről.

⁽¹⁾ HL C 74., 2005.3.23., 15. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2005. április 14-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2005. október 6-i határozata.

⁽³⁾ HL L 269., 2000.10.21., 34. o. A legutóbb a 2005/673/EK tanácsi határozattal (HL L 254., 2005.9.30., 69. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 42., 1970.2.23., 1. o. A legutóbb a 2005/49/EK bizottsági irányelvvel (HL L 194., 2005.7.26., 12. o.) módosított irányelv.

- (8) Az újrafeldolgozhatósági és hasznosíthatósági arányokra vonatkozó számítások különböző összetevőinek jelentőségét az elhasználódott járművek kezelésére vonatkozó eljárásokkal összhangban kell értékelni. A gyártónak ezért javasolnia kell egy stratégiát az elhasználódott járművek kezelésére, és ennek részleteit ismertetnie kell az illetékes szervvel. E stratégiának a gépjármű-jóváhagyás kérelmezése időpontjában elérhető vagy fejlesztés alatt álló elismert technológiákon kell alapulnia.
- (9) A különleges rendeltetésű járműveket egyedi feladat ellátására tervezték, és egyedi karosszériát igényelnek, amely nem áll a gyártó kizárólagos ellenőrzése alatt. Az újrafeldolgozhatósági és hasznosíthatósági arányt következésképpen nem lehet megfelelően kiszámítani. E járművek ezért nem tartozhatnak a számításra vonatkozó követelmények hatálya alá.
- (10) A befejezetlen járművek az N_1 kategóriájú járművek jelentős részét képezik. Az alapjármű gyártója nincs abban a helyzetben, hogy kiszámíthassa a befejezett járművek újrafeldolgozhatósági és hasznosíthatósági arányát, mivel a későbbi szakaszokra vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre az alapjármű tervezésének szakaszában. Ezért csupán azt lehet megkövetelni, hogy az alapjármű feleljen meg ezen irányelvnek.
- (11) A kis sorozatban gyártott járművek piaci részesedése nagyon korlátozott, ezért kevés haszonnal jár a környezet számára, ha azoknak meg kell felelniük ezen irányelvnek. Ezért helyénvaló kivonni őket ezen irányelv egyes rendelkezései alól.
- (12) A 2000/53/EK irányelvvel összhangban megfelelő intézkedéseket kell hozni a közúti közlekedésbiztonság és a környezetvédelem érdekében egyes alkatrészek újrafelhasználásának megakadályozására, amelyeket elhasználódott járművekről távolítottak el. Az ilyen intézkedéseknek kizárólag az alkatrészek új járművek gyártása során történő újrafelhasználására kell vonatkoznia.
- (13) Az ezen irányelvben meghatározott rendelkezések kötelezik a gyártókat a típusjóváhagyással összefüggő új adatok rendelkezésre bocsátására, és ezért e részleteket tartalmaznia kell a 70/156/EGK irányelvnek, amely meghatározza a típusjóváhagyáshoz benyújtandó adatok kimerítő listáját. Ezért azt az irányelvet ennek megfelelően módosítani kell.
- (14) Az irányelvnek a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításához szükséges intézkedéseket

a 70/156/EGK irányelv 13. cikke (3) bekezdésében említett szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

- (15) Mivel ezen irányelv célját – azaz az elhasználódott járművek környezetre gyakorolt hatásának minimálisra csökkentését annak előírása révén, hogy a járműveket a kigondolástól az újrafelhasználás, az újrafeldolgozás és a hasznosítás megkönnyítésére tekintettel kell tervezni – a tagállamok önmagukban nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az az intézkedés terjedelme miatt közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. A e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (16) A jobb jogszabályalkotásról szóló intézményközi megállapodás⁽¹⁾ 34. bekezdésével összhangban, a tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az átvett intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv a 2. cikk hatálya alá tartozó járművek típusjóváhagyására vonatkozó igazgatási és műszaki rendelkezéseket határozza meg annak biztosítása érdekében, hogy alkatrészeik és alanyanyagaik az I. mellékletben meghatározott minimális arányban újrafelhasználhatóak, újrafeldolgozhatóak és hasznosíthatóak legyenek.

Ez az irányelv külön rendelkezéseket határoz meg annak biztosítására, hogy az alkatrészek újrafelhasználása ne járjon biztonsági vagy környezetvédelmi kockázattal.

2. cikk

Hatály

Ezen irányelv a 70/156/EGK irányelv II. melléklete A. részében meghatározott M_1 és N_1 kategóriájú járművekre, valamint az ilyen járművek új, illetve újrafelhasznált alkatrészeire alkalmazandó.

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

3. cikk

Kivételek

A 7. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül, ez az irányelv nem alkalmazandó:

- a) a 70/156/EGK irányelv II. melléklete A. részének 5. pontjában meghatározott különleges rendeltetésű járművekre;
- b) a N₁ kategóriába tartozó, több fázisban épített járművekre, amennyiben az alapjármű megfelel ennek az irányelvnek;
- c) a 70/156/EGK irányelv 8. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett, kis sorozatban gyártott járművekre.

4. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- 1. „jármű” a gépjármű;
- 2. „alkatrész” a járművet annak gyártásakor alkotó bármely rész vagy azok csoportja. A fogalom magában foglalja a 70/156/EGK irányelv 2. cikkében meghatározott alkatrészeket és külön műszaki egységeket is;
- 3. „járműtípus” a 70/156/EGK irányelv II. melléklete B. részének 1. és 3. pontjában meghatározott járműtípus;
- 4. „elhasználdott jármű” a 2000/53/EK irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott jármű;
- 5. „reprezentatív jármű” a járműtípus azon változata, amelyet a jóváhagyó hatóság a gyártóval történő konzultáció alapján és az I. mellékletben foglalt feltételeknek megfelelően az újrafelhasználhatóság, az újrafeldolgozhatóság és a hasznosíthatóság vonatkozásában a legproblematisabbnak tekint;
- 6. „több fázisban gyártott jármű” a többfázisú gyártási folyamat eredményeként létrejött jármű;
- 7. „alapjármű” a 70/156/EGK irányelv 2. cikkének negyedik francia bekezdésében meghatározott jármű, amelyet a többfázisú gyártási folyamat kezdeti fázisában használnak fel;
- 8. „többfázisú gyártási folyamat” azon folyamat, amelynek során a járművet több fázisban állítják elő alkatrészeknek az alapjárműhöz való hozzáadásával vagy az alkatrészek megváltoztatásával;
- 9. „újrafelhasználás” a 2000/53/EK irányelv 2. cikkének 6. pontjában meghatározott újrafelhasználás;
- 10. „újrafeldolgozás” a 2000/53/EK irányelv 2. cikke 7. pontjának első mondatában meghatározott újrafeldolgozás;
- 11. „energetikai hasznosítás” a 2000/53/EK irányelv 2. cikke 7. pontjának második mondatában meghatározott energetikai hasznosítás;
- 12. „hasznosítás” a 2000/53/EK irányelv 2. cikkének 8. pontjában meghatározott hasznosítás;
- 13. „újrafelhasználhatóság” az elhasználdott járműből származó alkatrészek újrafelhasználásának lehetősége;
- 14. „újrafeldolgozhatóság” az elhasználdott járműből származó alkatrészek vagy anyagok újrafeldolgozásának lehetősége;
- 15. „hasznosíthatóság” az elhasználdott járműből származó alkatrészek vagy anyagok hasznosításának lehetősége;
- 16. „a jármű újrafeldolgozhatósági aránya (R_{gc})” az új jármű újrafelhasználásra és újrafeldolgozásra alkalmas tömegének százalékos aránya;
- 17. „a jármű hasznosíthatósági aránya (R_{cov})” az új jármű újrafelhasználásra és hasznosításra alkalmas tömegének százalékos aránya;
- 18. „stratégia” a szétszerelésre, bezúzásra vagy hasonló folyamatokra, anyagok újrafeldolgozására és hasznosítására vonatkozó összehangolt tevékenységekből és műszaki intézkedésekből álló átfogó terv annak biztosítására, hogy a kitűzött újrafeldolgozhatósági és hasznosíthatósági arányok elérhetőek legyenek a jármű megtervezésének fázisában;
- 19. „tömeg” a menetkész állapotú járműnek a 70/156/EGK irányelv I. mellékletének 2.6. pontjában meghatározott tömege a vezető nélkül, akinek becsült tömege 75 kg;

20. „illetékes szerv”: olyan egység, például műszaki szolgálat vagy egyéb létező szerv, amelyet a tagállam a gyártó előzetes értékelésének elvégzésére és megfelelési tanúsítvány kiadására bejelent ezen irányelv előírásainak megfelelően. Az illetékes szerv lehet a típusjóváhagyó hatóság, amennyiben hatásköre e területen megfelelően igazolható.

5. cikk

Típus-jóváhagyási rendelkezések

(1) A tagállamok csak azon járműtípusok számára adják meg az EK-típusjóváhagyást vagy a nemzeti típusjóváhagyást a újrafelhasználhatóság, újrafeldolgozhatóság és hasznosíthatóság tekintetében, amelyek megfelelnek az ezen irányelvben foglalt követelményeknek.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a gyártónak a jóváhagyó hatóság rendelkezésére kell bocsátania az I. mellékletben említett számításokhoz és ellenőrzésekhez szükséges részletes műszaki információkat, amelyek a jármű és alkatrészének gyártása során alkalmazott anyagok természetére vonatkoznak. Amennyiben kiderül, hogy az ilyen információ szellemi tulajdonjog tárgyát vagy a gyártó vagy annak beszállítója különleges know-how-ját képezi, a gyártónak vagy beszállítójának elegendő információt kell szolgáltatnia ahhoz, hogy a számításokat megfelelően el lehessen végezni.

(3) Az újrafelhasználhatóság, újrafeldolgozhatóság és hasznosíthatóság vonatkozásában a tagállamok biztosítják, hogy a gyártó az ezen irányelv II. mellékletében meghatározott adatközlőlap-mintát használja, amikor a 70/156/EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése alapján EK-gépjármű-típusjóváhagyási kérelmet nyújt be.

(4) A 70/156/EGK irányelv 4. cikkének (3) bekezdése szerinti EK-típusjóváhagyás engedélyezésekor a típusjóváhagyó hatóság az ezen irányelv III. mellékletében meghatározott EK-típusbizonyítvány-mintát alkalmazza.

6. cikk

A gyártó előzetes értékelése

(1) A tagállamok nem adják meg a típusjóváhagyást anélkül, hogy először biztosítanák, hogy a gyártó a IV. melléklet 3. pontjával összhangban megfelelő intézkedéseket tegyen, és eljárásokat hozzon létre az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi újrafelhasználhatósági, újrafeldolgozhatósági és hasznosíthatósági szempont kezelése céljából. Miután ezt az előzetes értékelést elvégezték, a „Tanúsítvány a IV. mellékletnek való megfelelésről” elnevezésű igazolást kiadják a gyártónak (a továbbiakban: „megfelelési tanúsítvány”).

(2) A tagállamok a gyártó előzetes értékelése keretében biztosítják, hogy a járműtípus gyártásához használt anyagok megfeleljenek a 2000/53/EK irányelv 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezéseknek.

A Bizottság a 9. cikkben említett eljárással összhangban megállapítja azokat a részletes szabályokat, amelyek szükségesek az e rendelkezésnek való megfelelés ellenőrzéséhez.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a gyártó stratégiát javasol az alkatrészek szétszerelése és újrafelhasználása, az anyagok újrafeldolgozása és hasznosítása biztosítására. A stratégiának figyelembe kell vennie a jármű-típusjóváhagyás kérelmezésének időpontjában elérhető vagy fejlesztés alatt álló elismert technológiákat.

(4) A tagállamok a IV. melléklet 2. pontjával összhangban kinevezik a gyártó előzetes értékelésének elvégzésére és a megfelelési tanúsítvány kiadására illetékes szervet.

(5) A megfelelési tanúsítvány tartalmazza a megfelelő dokumentációt, és leírja a gyártó által ajánlott stratégiát. Az illetékes szerv a IV. melléklet függelékében meghatározott mintát alkalmazza.

(6) A megfelelési tanúsítvány a kiállításától számított legalább két évig érvényes, mielőtt újabb vizsgálatok végezhetőek.

(7) A gyártónak értesítenie kell az illetékes szervet bármely jelentős változásról, amely kihat a megfelelési tanúsítvány érvényességére. Az illetékes szerv a gyártóval történő konzultációt követően határoz arról, hogy szükségesek-e újabb vizsgálatok.

(8) Az illetékes szerv a megfelelési tanúsítvány érvényességi időszakának végén – amennyiben helyénvaló – kiad egy új megfelelési tanúsítványt, vagy további két évre meghosszabbítja annak érvényességét. Az illetékes szerv új tanúsítványt ad ki, ha jelentős változásokról értesítették őt.

7. cikk

Az alkatrészek újrafelhasználása

Az V. mellékletben felsorolt alkatrészek:

- az újrafeldolgozhatósági és hasznosíthatósági arányokra vonatkozó számítások tekintetében nem újrafelhasználhatónak minősülnek;
- a 70/156/EGK irányelv hatálya alá tartozó járművek gyártása során nem használhatóak újra.

8. cikk

A 70/156/EGK irányelv módosítása

A 70/156/EGK irányelv ezen irányelv VI. mellékletének megfelelően módosul.

9. cikk

Módosítások

Az ezen irányelvnek a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításához szükséges módosításokat a Bizottság a 70/156/EGK irányelv 13. cikkének (3) bekezdésében említett szabályozási eljárással összhangban fogadja el.

10. cikk

A típus-jóváhagyási végrehajtási dátumok

(1) A tagállamok 15 december 2006 kezdődő hatállyal az ezen irányelv követelményeinek megfelelő járműtípusok tekintetében:

- a) nem utasíthatják el az EK-típusjóváhagyás vagy a nemzeti típusjóváhagyás megadását;
- b) nem tilthatják meg az új járművek nyilvántartásba vételét, értékesítését vagy üzembe helyezését.

(2) A tagállamok 2008. december 15. kezdődő hatállyal az ezen irányelv követelményeinek nem megfelelő járműtípusok tekintetében:

- a) elutasítják az EK-típusjóváhagyás megadását;
- b) elutasítják a nemzeti típusjóváhagyás megadását.

(3) Amennyiben az ezen irányelvben foglalt követelmények nem teljesülnek, a tagállamok 2010. július 15. kezdődő hatállyal:

- a) az új járműveket kísérő megfeleléségi tanúsítványokat nem tekintik érvényesnek a 70/156/EGK irányelv 7. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában;
- b) elutasítják az új járművek nyilvántartásba vételét, értékesítését vagy üzembe helyezését, kivéve ha a

70/156/EGK irányelv 8. cikke (2) bekezdésének b) pontja alkalmazandó.

(4) A 7. cikket 2006. december 15. kezdődő hatállyal kell alkalmazni.

11. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb 2006. december 15. előtt elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2006. december 15. alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok állapítják meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

12. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

13. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2005. október 26-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

D. ALEXANDER

MELLÉKLET

A MELLÉKLETEK LISTÁJA

- I. melléklet: Követelmények
 - II. melléklet: Adatközlő lap az EK-típusjóváhagyáshoz
 - III. melléklet: Minta az EK-típusbizonyítványhoz
 - IV. melléklet: A gyártó előzetes értékelése
 - Függelék: A megfelelési tanúsítvány mintája
 - V. melléklet: A nem újrafelhasználhatónak minősülő alkatrészek
 - VI. melléklet: A 70/156/EGK irányelv módosítása
-

I. MELLÉKLET

KÖVETELMÉNYEK

1. Az M_1 és N_1 kategóriába tartozó járműveket úgy kell gyártani, hogy:

- tömegük szerint legalább 85 %-ban újrafelhasználhatók és/vagy újrafeldolgozhatók, és
- tömegük szerint legalább 95 %-ban újrafelhasználhatók és/vagy hasznosíthatók

legyenek az ezen mellékletben meghatározott eljárások szerint.

2. A gyártó típusjóváhagyás céljából benyújt egy megfelelően kitöltött – az ISO 22628: 2002 szabvány A. mellékletével összhangban elkészített – adatbejelentési formanyomtatványt. Az adatbejelentési lap tartalmazza az anyagok szerinti bontást.

Az adatbejelentési laphoz csatolni kell a gyártó nyilatkozatát a szétszerelt alkatrészek felsorolásáról a szétszerelés szakaszára vonatkozóan és az általa javasolt kezelési folyamatról.

3. A gyártó az 1. és a 2. pont alkalmazása során igazolja a jóváhagyó hatóság számára, hogy a reprezentatív jármű megfelel a követelményeknek. Az ISO 22628: 2002 szabvány B. melléklete szerinti számítási módszer alkalmazandó.

A gyártónak azonban képesnek kell lennie annak igazolására, hogy a járműtípuson belül bármely változat megfelel ezen irányelv követelményeinek.

4. A reprezentatív járművek kiválasztásánál figyelembe kell venni az alábbi kritériumokat:

- a karosszéria típusa,
- a rendelkezésre álló felszereltségi szintek ⁽¹⁾,
- a rendelkezésre álló kiegészítő berendezések ⁽¹⁾, amelyeket a gyártó felelősségére szerelnek fel.

5. Amennyiben a típusjóváhagyó hatóság és a gyártó egy gépjárműtípuson belül együttesen nem azonosítja az újrafelhasználhatóság, újrafeldolgozhatóság és hasznosíthatóság tekintetében legproblematicusabbnak megítélt változatot, ki kell választani egy reprezentatív járművet, mégpedig:

- a) a 70/156/EGK irányelv II. melléklete C. részének 1. pontjában meghatározott „karosszériatípusonként” az M_1 kategóriájú járművek esetében;
- b) „karosszériatípusonként”, például egyterű teherautó, vezetőfülke, kisteherautó az N_1 kategóriájú járművek esetében.

⁽¹⁾ Például: bőrkárpit, autórádió felszerelések, légkondicionáló rendszer, alumínium kerekek.

6. A számítások vonatkozásában a gumikat újrafeldolgozhatónak kell tekinteni.
 7. A tömeget egytizedes pontossággal kilogrammban kell kifejezni. Az arányokat egytizedes pontossággal százalékban kell kiszámolni, majd az alábbiak szerint kell kerekíteni:
 - a) amennyiben a tizedespontot követő szám 0 és 4 között van, lefelé kerekítendő;
 - b) amennyiben a tizedespontot követő szám 5 és 9 között van, felfelé kerekítendő.
 8. A jóváhagyó hatóság az ezen mellékletben említett számítások ellenőrzése céljából biztosítja, hogy a 2. pontban említett adatbejelentési formanyomtatvány összhangban legyen az ezen irányelv 6. cikke (1) bekezdésében említett megfelelési tanúsítványhoz csatolt ajánlott stratégiával.
 9. A gyártó az alkatrészek anyagának és tömegének ellenőrzésére biztosítja a típusjóváhagyó hatóság által szükségesnek ítélt járműveket és alkatrészeket.
-

II. MELLÉKLET

ADATKÖZLŐ LAP AZ EK-TÍPUSJÓVÁHAGYÁSHOZ

a gépjárművek újrafelhasználhatóságra, újrafeldolgozhatóságra és hasznosíthatóságra tekintettel történő EK-típusjóváhagyásához a 70/156/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ I. mellékletével összhangban

Az alábbi információkat három példányban kell benyújtani, és mellékelni kell egy tartalomjegyzéket. A rajzokat megfelelő méretarányban és részletességgel A4 méretben vagy A4 formátumúra hajtogatva kell benyújtani. Az esetleges fényképeknek elégséges részletességűnek kell lenniük.

0. ÁLTALÁNOS

0.1. Gyártmány (gyártó kereskedelmi neve):

0.2. Típus:

0.2.0.1. Alváz:

0.2.1. Kereskedelmi név (nevek), (adott esetben):

0.3. Típusazonosító, ha jelölték a járművön ^(b):

0.3.1. A fenti megjelölés helye:

0.4. A jármű kategóriája ^(c):

0.5. A gyártó neve és címe:

0.8. Az összeszerelő üzem(ek) címe(i):

1. A JÁRMŰ ÁLTALÁNOS SZERKEZETI JELLEMZŐI

1.1. Fényképek és/vagy rajzok a reprezentatív járműről:

1.2. A teljes jármű méretezett rajza:

1.3. A tengelyek és a kerekek száma:

1.3.1. Ikerabronccsal szerelt keréktengelyek száma és helye:

⁽¹⁾ Az ezen adatközlő lapon használt számok és lábjegyzetek megfelelnek a 70/156/EGK irányelv I. mellékletében foglaltaknak. Az ezen irányelv szempontjából nem releváns tételek nem szerepelnek.

- 1.3.3. Hajtott kerekek (száma, elrendezése, más tengelyekhez való kapcsolódás):.....
- 1.7. Vezetőfülke (előretolt vagy rendes)⁽²⁾:
3. MOTOR ⁽³⁾ (a mind benzinnel, gázolajjal stb., mind ezek és más üzemanyagok keverékével működő járművek esetében megismétlendő ^(*))
- 3.1. Gyártó:
- 3.2. Belső égésű motor:
- 3.2.1. Egyedi információk a motorról:
- 3.2.1.1. Működési elv: külső gyújtású motor/kompressziós gyújtású motor, négyütemű/kétütemű ⁽¹⁾:.....
- 3.2.1.2. Hengerek száma és elrendezése:.....
- 3.2.1.3. Motor hengerűrtartalma ⁽³⁾: cm³
- 3.2.2. Üzemanyag: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz/etanol ⁽¹⁾:...
4. ERŐÁTVITEL ⁽³⁾
- 4.2. Típus (mechanikus, hidraulikus, elektromos stb.):
- 4.5. Tengelykapcsoló
- 4.5.1. Típus (kézi/automata/FVE (fokozatmentesen változtatható erőátvitel)) ⁽¹⁾
- 4.9. Differenciálzár: igen/nem/választható ⁽¹⁾
9. KAROSSZÉRIA
- 9.1. Karosszéria típusa:.....
- 9.3.1. Ajtók elrendezése és az ajtók száma:.....
- 9.10.3. Ülések
- 9.10.3.1. Száma:.....

⁽¹⁾ Az ezen adatközlő lapon használt számok és lábjegyzetek megfelelnek a 70/156/EGK irányelv I. mellékletében foglaltaknak. Az ezen irányelv szempontjából nem releváns tételek nem szerepelnek.

15. ÚJRAFELHASZNÁLHATÓSÁG, ÚJRAFELDOLGOZHATÓSÁG és HASZNOSÍTHATÓSÁG
- 15.1. A reprezentatív jármű változata:
- 15.2. A reprezentatív jármű tömege karosszériával vagy a vezetőfülkés alváz tömege a karosszéria és/vagy a kapcsolószerkezet nélkül, amennyiben a gyártó nem látja el karosszériával és/vagy kapcsolószerkezettel (adott esetben folyadékkal, eszközökkel, pótkerékkel) a vezető nélkül:.....
- 15.3. A reprezentatív jármű anyagainak tömege
- 15.3.1. Az előkezelés során figyelembe vett anyagok tömege (##):.....
- 15.3.2. A szétszerelés során figyelembe vett anyagok tömege (##):.....
- 15.3.3. A nemfém hulladék feldolgozása során figyelembe vett, újrafeldolgozásra alkalmasnak ítélt anyagok tömege (##):
- 15.3.4. A nemfém hulladék feldolgozása során figyelembe vett, energetikai hasznosításra alkalmasnak ítélt anyagok tömege (##):
- 15.3.5. Anyagok szerinti bontás (##):.....
- 15.3.6. Az újrafelhasználható és/vagy újrafeldolgozható anyagok össztömege:.....
- 15.3.7. Az újrafelhasználható és/vagy hasznosítható anyagok össztömege:
- 15.4. Arányok
- 15.4.1. Újrafeldolgozhatósági arány „R_{cyc} (%)” :.....
- 15.4.2. Hasznosíthatósági arány „R_{cov} (%)” :
-

III. MELLÉKLET

MINTA AZ EK-TÍPUSBIZONYÍTVÁNYHOZ

Legnagyobb méret: A4 (210 x 297 mm)

EK-TÍPUSBIZONYÍTVÁNY

EK-típusjóváahagyó hatóság pecsétje

A közlemény tárgya:

- EK-típusjóváahagyás ⁽¹⁾ egy járműtípusra vonatkozóan
- EK-típusjóváahagyás meghosszabbítása ⁽¹⁾
- EK-típusjóváahagyás elutasítása ⁽¹⁾

tekintettel a 2005/64/EK irányelvre

EK-típusjóváahagyási szám:

A meghosszabbítás indoka:

I. SZAKASZ

- 0.1. Gyártmány (gyártó kereskedelmi neve):.....
- 0.2. Típus:
- 0.2.1. Kereskedelmi név (nevek) ⁽²⁾ :.....
- 0.3. Típusazonosító, ha jelölték a járművön:
- 0.3.1. A fenti megjelölés helye:

⁽¹⁾ A nem kívánt rész törölendő.

⁽²⁾ Ha nem áll rendelkezésre az EK-típusjóváahagyás megadásakor, akkor ezt a pontot legkésőbb a jármű forgalomba hozatalakor kell kitölteni.

- 0.4. A jármű kategóriája ⁽¹⁾ :
- 0.5. A gyártó neve és címe:
- 0.8. Az összeszerelő üzem(ek) neve és címe:
- [...]

II. SZAKASZ

1. További információk:
A reprezentatív jármű(vek) újrafeldolgozhatósági aránya:
A reprezentatív jármű(vek) hasznosíthatósági aránya:
2. A vizsgálatok elvégzéséért felelős műszaki szolgálat:
3. A vizsgálatról szóló jelentés időpontja:
4. A vizsgálatról szóló jelentés hivatkozási száma:
5. Megjegyzések:
6. Mellékletek: az index és a tájékoztató csomag
7. A jármű megfelel/nem felel meg ⁽²⁾ ezen irányelv műszaki követelményeinek:
.....

(hely)

(aláírás)

(dátum)

Mellékletek: Tájékoztató csomag.

⁽¹⁾ A 70/156/EK irányelv II. mellékletének A. részében meghatározottak szerint.

⁽²⁾ A nem kívánt rész törlendő.

IV. MELLÉKLET

A GYÁRTÓ ELŐZETES ÉRTÉKELÉSE

1. E melléklet célja

E melléklet leírja az illetékes szerv által elvégzendő előzetes értékelést, amely biztosítja, hogy a gyártó meg hozza a szükséges intézkedéseket és létre hozza a szükséges eljárásokat.

2. Az illetékes szerv

Az illetékes szervnek meg kell felelnie a minőségbiztosítási rendszerek tanúsítását végző szervek általános követelményeire vonatkozó EN 45012: 1989 vagy az ISO/IEC Guide 62: 1996 szabványnak a gyártó irányítási rendszere tekintetében.

3. Az illetékes szerv által elvégzendő vizsgálatok

3.1. Az illetékes szerv biztosítja, hogy a gyártó meg hozza a szükséges intézkedéseket, hogy:

- a) összegyűjtse az ezen irányelv által megkövetelt számítások elvégzéséhez szükséges megfelelő adatokat a teljes beszállítói láncban belül, különösen a járművek gyártása során alkalmazott anyagok természete és tömege tekintetében;
- b) rendelkezésre álljanak a számítási folyamathoz szükséges egyéb járműadatok, mint például a folyadékok térfogata stb.;
- c) megfelelő mértékben ellenőrizze a beszállítóktól érkező információkat;
- d) kezelje az anyagok szerinti bontást;
- e) képes legyen elvégezni a feldolgozhatósági és hasznosíthatósági arányokkal kapcsolatos számításokat az ISO 22628: 2002 szabvánnyal összhangban;
- f) megjelölje a polimerekből és elasztomerekből készülő alkatrészeket az elhasznált járművekről szóló 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti alkatrész- és anyagkódolási szabványok létrehozásáról szóló, 2003. február 27-i 2003/138/EK bizottsági határozattal ⁽¹⁾ összhangban;
- g) ellenőrizze, hogy nem használnak fel újra az V. mellékletben felsorolt alkatrészeket új gépjárművek gyártása során.

3.2. A gyártó dokumentált formában az illetékes szerv rendelkezésére bocsátja az összes vonatkozó információt. Különösen az anyagok újrarendelődését és hasznosítását kell megfelelően dokumentálni.

⁽¹⁾ HL L 53., 2003.2.28., 58. o.

A IV. melléklet függeléke

A MEGFELELŐSÉGI TANÚSÍTVÁNY MINTÁJA

MEGFELELÉSI TANÚSÍTVÁNY

A 2005/64/EK irányelv IV. MELLÉKLETÉVEL

SZÁM: [..... hivatkozási szám]

[..... az illetékes szerv]

Igazolja, hogy

(Gyártó):

(A gyártó címe):

megfelel a 2005/64/EK irányelv IV. mellékletében foglaltaknak.

Az elvégzett vizsgálatok időpontja:

A vizsgálat végzője (az illetékes szerv neve és címe):

A jelentések száma:

Ez a tanúsítvány [....-ig időpont] érvényes

Kelt [... hely]

[..... dátum]

[..... aláírás]

Mellékletek: A gyártó által javasolt stratégia leírása az újrafelhasználás, az újrafeldolgozás és a hasznosítás területén.

V. MELLÉKLET

A NEM ÚJRAFELHASZNÁLHATÓNAK MINŐSÜLŐ ALKATRÉSZEK**1. Bevezetés**

Ez a melléklet az M_1 és N_1 kategóriába tartozó járművek alkatrészeire vonatkozik, amelyeket nem szabad újrafelhasználni új járművek gyártása során.

2. Az alkatrészek listája

- valamennyi légszák ⁽¹⁾, köztük a párnákat, a pirotechnikai működtetőket, elektronikai vezérlő egységeket és érzékelőket,
- a biztonsági övek automata vagy nem automata alkatrészei, köztük hevederek, csatok, övvisszahúzó, pirotechnikai működtetők,
- ülések (amennyiben a biztonsági öv rögzítéseit és/vagy a légszákakat beépítették az ülésekbe),
- kormányzár-alkatrészek, amelyek a kormányoszloppal állnak kapcsolatban,
- indításgátlók, köztük a jeladók és az elektronikus irányító egységek,
- kibocsátás-utókezelő rendszerek, (például katalizátorok, részecskeszűrők),
- kipufogó hangtompítók.

⁽¹⁾ Amennyiben a légszákot a kormánykerékbe építik be, maga a kormánykerék.

VI. MELLÉKLET

A 70/156/EGK IRÁNYELV MÓDOSÍTÁSA

A 70/156/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az I. melléklet a következő pontokkal egészül ki:

„15. ÚJRAFELHASZNÁLHATÓSÁG, ÚJRAFELDOLGOZHATÓSÁG és HASZNOSÍTHATÓSÁG

15.1. A reprezentatív jármű változata:...

15.2. A reprezentatív jármű tömege karosszériával vagy a vezetőfülkés alváz tömege a karosszéria és/vagy a kapcsolószerkezet nélkül, amennyiben a gyártó nem látja el karosszériával és/vagy kapcsolószerkezettel (adott esetben folyadékkal, eszközökkel, pótkerékkel), a vezető nélkül:...

15.3. A reprezentatív jármű anyagainak tömege

15.3.1. Az előkezelés során figyelembe vett anyagok tömege (##):...

15.3.2. A szétszerelés során figyelembe vett anyagok tömege (##):...

15.3.3. A nemfém hulladék feldolgozása során figyelembe vett, újrafeldolgozásra alkalmasnak ítélt anyagok tömege (##):...

15.3.4. A nemfém hulladék feldolgozása során figyelembe vett, energetikai hasznosításra alkalmasnak ítélt anyagok tömege (##):...

15.3.5. Anyagok szerinti bontás (##):...

15.3.6. A újrafelhasználható és/vagy újrafeldolgozható anyagok össztömege:...

15.3.7. A újrafelhasználható és/vagy hasznosítható anyagok össztömege:...

15.4. Arányok

15.4.1. Újrafeldolgozhatósági arány »R_{cyc} (%)«:...

15.4.2. Hasznosíthatósági arány »R_{cov} (%)«:...

(##) Ezen elemeket az ISO 22628: 2002 szabvány határozza meg.”

2. A IV. melléklet I. része a következő résszel egészül ki:

„Pont	Az irányelv száma	A Hivatalos Lap hivatkozási száma	Alkalmazhatóság									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59. Újrafeldolgozhatóság	2005/64/EK	2005. december 25, 100., L 310	X	—	—	X	—	—				„

3. A XI. melléklet a következőképpen módosul:

- a) az 1. függelék a következő ponttal egészül ki:

„Pont	Tárgy	Az irányelv száma	M ₁ ≤ 2 500 (¹) kg	M ₁ > 2 500 (¹) kg	M ₂	M ₃
59.	Újrafeldolgozhatóság	2005/64/EK	N/A	N/A	—	—”

- b) a 2. függelék a következő ponttal egészül ki:

„Pont	Tárgy	Az irányelv száma	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59.	Újrafeldolgozhatóság	2005/64/EK	N/A	—	—	N/A	—	—	—	—	—	—”

- c) a 3. függelék a következő ponttal egészül ki:

„Pont	Tárgy	Az irányelv száma	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59.	Újrafeldolgozhatóság	2005/64/EK	—	—	N/A	—	—	—	—	—	—”.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/65/EK IRÁNYELVE**(2005. október 26.)****a kikötővédelem fokozásáról****(EGT vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 80. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A terrorista cselekményből származó védelmi események az egyik legnagyobb fenyegetést jelentik a demokrácia, a szabadság és a béke eszméjére nézve, amelyek az Európai Unió lényegét képezik.
- (2) A kikötők területén tartózkodó személyeket, a kikötői infrastruktúrát és berendezéseket meg kell védeni a védelmi eseményektől és azok pusztító hatásától. Ez a védelem a közlekedést igénybe vevők, a gazdaság és általában az egész társadalom javát szolgálja.
- (3) 2004. március 31-én az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa elfogadta a hajók és kikötőlétesítmények védelmének fokozásáról szóló, 2004. március 31-i 725/2004/EK rendeletet ⁽⁴⁾. A rendelet által előírt tengeri védelmi intézkedések csak egy részét alkotják a tengeri szállítási lánc egészére kialakítandó megfelelő szintű védelem eléréséhez szükséges intézkedéseknek, mivel hatálya a hajók fedélzetén, valamint a hajó/kikötő közti közvetlen összeköttetés tekintetében foganatosítandó védelmi intézkedésekre korlátozódik.

(4) A tengeri és kikötői tevékenységek lehető legteljesebb védelmének biztosítása érdekében az érintett tagállam által minden egyes kikötő vonatkozásában meghatározott határokon belül kikötővédelmi intézkedéseket kell bevezetni, biztosítva ezáltal, hogy a kikötői tevékenységi területek biztonságának növelése is segítse a 725/2004/EK rendelet alkalmazásaként foganatosított védelmi intézkedéseket. Ezen intézkedések mindazon kikötőkre vonatkoznak, amelyekben egy vagy több, a 725/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó kikötőlétesítmény található.

(5) Az ebben az irányelvben meghatározott védelmi célt megfelelő intézkedések meghozatalával kell elérni a tagállamok nemzetbiztonsági szabályainak, valamint az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján foganatosítható intézkedéseknek a sérelme nélkül.

(6) A tagállamok részletes védelmi felmérésekre támaszkodva meghatározzák a kikötőterületnek a védelem szempontjából lényeges pontos határait, valamint a megfelelő kikötővédelem által megkövetelt különféle intézkedéseket. Ezen intézkedések a mindenkor alkalmazandó védelmi szint függvényében különbözőek kell, hogy legyenek, és a kikötő különböző részeinek eltérő védelmi profilját kell, hogy tükrözzék.

(7) A tagállamok a kikötővédelmi felmérések megállapításait magukban foglaló kikötővédelmi terveket fogadják el. A védelmi intézkedések hatékonysága az összes érintett fél közti világos feladatmegosztást, valamint rendszeres gyakorlatokat is megkövetel. Az egyértelmű feladatmegosztásnak és a végrehajtási eljárásoknak kikötővédelmi terv formájában történő rögzítése úgy tekinthető, hogy hozzájárul a megelőző és a kiigazító jellegű kikötővédelmi intézkedések hatékonyságának növeléséhez.

(8) A ro-ro hajók különösen ki vannak téve a védelmi eseményeknek, főként, ha személyszállításra és teherszállításra egyaránt használják őket. Kockázatértékelések alapján megfelelő intézkedéseket kell foganatosítani, amelyek szavatolják, hogy a hazai és nemzetközi útvonalakon ro-ro hajóval történő szállításra szánt személy- és áruszállító járművek nem jelentenek kockázatot a hajóra, utasaira, személyzetére vagy rakományára nézve. Az intézkedéseket olyan módon kell végrehajtani, hogy ezek a lehető legkisebb fennakadást okozzák a működés során.

⁽¹⁾ HL C 120., 2005.5.20., 28. o.

⁽²⁾ HL C 43., 2005.2.18., 26. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2005. május 10-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2005. október 6-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 129., 2004.4.29., 6. o.

- (9) A tagállamoknak gyakorlati tanácsok nyújtásával megbízott kikötővédelmi bizottságok felállítását kell biztosítaniuk az irányelv hatálya alá tartozó kikötőkben.
- (10) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kikötővédelemmel kapcsolatos hatáskörök minden érintett fél számára teljesen egyértelműek legyenek. A tagállamok nyomon követik a védelmi szabályok betartását, egyértelműen meghatározzák a hatáskörrel bíró hatóságot az összes kikötőjükbe, jóváhagyják a kikötőikre vonatkozó összes védelmi felmérést és védelmi tervet, védelmi szinteket állítanak fel és megfelelő tájékoztatást nyújtanak ezekről, valamint gondoskodnak arról, hogy az intézkedésekről is megfelelően nyújtsanak tájékoztatást, azokat hajtsák végre és hangolják össze.
- (11) A tagállamok jóváhagyják a felméréseket és terveket, és nyomon követik ezek kikötőikben történő végrehajtását. A kikötői forgalom zavarásának, valamint az ellenőrző szervek adminisztratív terheinek minimálisra csökkentése érdekében az irányelv végrehajtásának bizottsági nyomon követését a 725/2004/EK rendelet 9. cikkének (4) bekezdésében előírt ellenőrzésekkel együtt kell lefolytatni.
- (12) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a Bizottság és a tagállamok közti kapcsolattartási pont szerepét egy kikötővédelmi tájékoztatási központ vegye át. A Bizottságot tájékoztatják, hogy az elvégzett védelmi felmérések alapján mely kikötők tartoznak az irányelv hatálya alá.
- (13) A kikötőkre vonatkozó közösségi politika értelmében elfogadott intézkedések tényleges és egységes alkalmazása a politika finanszírozásával összefüggő fontos kérdéseket vet fel. A védelmi többletintézkedések finanszírozása nem vezethet versenytorzulásokhoz. A Bizottságnak legkésőbb 2006. június 30-ig be kell mutatnia az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ezen irányelv alapján elfogadott intézkedések költségeiről készített vizsgálat megállapításait, különös tekintettel a finanszírozás megosztásának módjára a hatóságok, a kikötői hatóságok és az üzemeltetők között.
- (14) Ez az irányelv tiszteletben tartja azokat az alapvető jogokat és megfelel azoknak az alapelveknek, amelyeket különösen az Európai Unió alapjogi chartája állapít meg.
- (15) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell megállapítani.
- (16) Az ezen irányelv mellékletei részletes rendelkezéseinek kiigazítása vagy kiegészítése érdekében – a nemzetközi jogi eszközök fejlődésére és a szerzett tapasztalatokra figyelemmel – meg kell határozni az ezen irányelv kiigazítására szolgáló eljárást az irányelv hatályának kiterjesztése nélkül.
- (17) Mivel ezen irányelv célja – nevezetesen a megfelelő intézkedéseknek a tengeri szállítási és kikötői politika területén történő kiegyensúlyozott bevezetése – ezen irányelv európai dimenziója miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az e cikkben megállapított arányosság elvének megfelelően ezen irányelv a kikötővédelem célja megvalósításának érdekében megkövetelt alapvető közös szabályokra szorítkozik, és az e célhoz szükséges mértéket nem haladja meg.
- (18) Mivel ezen irányelv a tengeri kikötőkre vonatkozik, a benne foglalt kötelezettségek nem alkalmazandók Ausztriára, a Cseh Köztársaságra, Magyarországra, Luxemburgia és Szlovákiára,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

(1) Ezen irányelv fő célja a kikötővédelem növelését célzó közösségi intézkedések bevezetése és végrehajtása a védelmi eseményekkel szemben. Ez az irányelv biztosítani kívánja továbbá, hogy a kikötővédelem növelése javítsa a 725/2004/EK rendelet alkalmazásaként foganatosított védelmi intézkedéseket.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések a következők:

- a kikötővédelmi intézkedésekre vonatkozó alapvető közös szabályok;
- e szabályok végrehajtási mechanizmusa;
- a megfelelő nyomon követési mechanizmusok.

2. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv olyan védelmi intézkedéseket állapít meg, amelyeket a kikötőkben be kell tartani. A tagállamok alkalmazhatják ezen irányelv rendelkezéseit a kikötőkhöz kapcsolódó területekre is.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(2) Az ezen irányelvben megállapított intézkedéseket a tagállamok területén elhelyezkedő összes olyan kikötőre alkalmazni kell, amelyben a 725/2004/EK rendeletben meghatározott, jóváhagyott kikötőlétesítményi védelmi terv hatálya alá tartozó egy vagy több kikötőlétesítmény található. Ez az irányelv a kikötőkben található katonai létesítményekre nem alkalmazandó.

(3) A tagállamok – a kikötővédelmi felmérésből származó információk megfelelő figyelembevételével – minden kikötő esetében meghatározzák a kikötő határait ezen irányelv szerint.

(4) Amennyiben egy kikötőlétesítménynek a 725/2004/EK rendelet szerinti határait a tagállam mint a ténylegesen a kikötőhöz tartozót határozta meg, a 725/2004/EK rendelet vonatkozó rendelkezései ezen irányelv rendelkezéseivel szemben elsőbbséget élveznek.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „kikötő”: a kikötő helye szerinti tagállam által meghatározott határokkal rendelkező, tengeri kereskedelmi szállítási műveletek megkönnyítésére szolgáló létesítményekből és berendezésekből álló bármely föld- és vízterület;
2. „hajó/kikötő kapcsolat”: olyan kölcsönhatások, amelyek akkor jelentkeznek, amikor egy hajót közvetlenül és azonnal érintenek a személyek vagy áruk hajóra vagy hajóról történő mozgatásával, vagy a hajó részére vagy a hajóról nyújtott kikötői szolgáltatásokkal összefüggő tevékenységek;
3. „kikötőlétesítmény”: az a helyszín, ahol a kikötő/hajó összeköttetés létrejön; ebbe adott esetben beletartoznak a horgonyzóhelyek, veszteglőhelyek és a nyílt tengerről a kikötőbe vezető hajóútvonalak is;
4. „kikötővédelmi tájékoztatási központ”: a Bizottság és a többi tagállam részére kapcsolattartási pontként szolgáló, minden egyes tagállam által kijelölt szerv, amelynek feladata az ezen irányelvben meghatározott kikötővédelmi intézkedések alkalmazásának megkönnyítése, figyelemmel követése, és az ezzel kapcsolatos információk szolgáltatása;
5. „kikötővédelmi hatóság”: az adott kikötő védelmi ügyeiért felelős hatóság.

4. cikk

A 725/2004/EK rendelet értelmében hozott intézkedésekkel való összehangolás

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv által bevezetett kikötővédelmi intézkedéseket a 725/2004/EK rendelet értelmében hozott intézkedésekkel szorosan összehangolják.

5. cikk

Kikötővédelmi hatóság

(1) A tagállamok minden kikötőben, amely ezen irányelv hatálya alá tartozik, kijelölnek egy kikötővédelmi hatóságot. Ugyanaz a kikötővédelmi hatóság több kikötőbe is kinevezhető.

(2) A kikötővédelmi hatóság felelős a kikötővédelmi felmérések megállapításain alapuló kikötővédelmi tervek elkészítéséért és végrehajtásáért.

(3) A tagállamok a 725/2004/EK rendelet értelmében vett „illetékes tengeri védelmi hatóságot” is kinevezhetnek kikötővédelmi hatóságnak.

6. cikk

Kikötővédelmi felmérés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó kikötőkre vonatkozóan kikötővédelmi felmérések készüljenek. Ezen felmérések kellően figyelembe veszik a kikötő különböző részeinek sajátosságait, valamint – ha az adott tagállam illetékes hatóságai ezt lényegesnek ítélik – a kikötővel határos területeket, amennyiben ezek hatással vannak a kikötő biztonságára, továbbá figyelembe veszik a 725/2004/EK rendelet értelmében a kikötő határain belül található kikötőlétesítményekről készített kikötővédelmi felméréseket.

(2) Minden kikötővédelmi felmérés végrehajtásakor figyelembe kell venni az I. mellékletben meghatározott részletes minimumkövetelményeket.

(3) A kikötővédelmi felméréseket a 11. cikkben említett, elismert védelmi szervezet is elkészítheti.

(4) A kikötővédelmi felméréseket az érintett tagállamnak jóvá kell hagynia.

7. cikk

Kikötővédelmi terv

(1) A kikötővédelmi felmérések megállapításainak figyelembevételével a tagállamok gondoskodnak a kikötővédelmi tervek kidolgozásáról, folyamatos végrehajtásáról és naprakésszé tételéről. A kikötővédelmi tervek megfelelően kezelik a különböző kikötőrészek sajátosságait és beépítik a 725/2004/EK rendelet értelmében megállapított kikötőhatárokra belül található kikötőlétesítményekről összeállított kikötővédelmi felméréseket.

(2) A kikötővédelmi tervek a 8. cikkben említett különböző védelmi szintek mindegyikére meghatározzák:

- a) a követendő eljárásokat;
- b) a foganatosítandó intézkedéseket;
- c) a végrehajtandó fellépéseket.

(3) Minden kikötővédelmi terv figyelembe kell, hogy vegye a II. mellékletben meghatározott részletes minimumkövetelményeket. A kikötővédelmi terv adott esetben és a megfelelő mértékig kiterjed különösen az utas és járműszállító tengerjáró hajókra behajózó utasokra és járművekre alkalmazandó védelmi intézkedésekre. Nemzetközi tengeri szállítási szolgáltatások esetében az érintett tagállamok együttműködnek a védelmi felmérés összeállításában.

(4) A kikötővédelmi terveket a 11. cikkben említett, elismert védelmi szervezet is kidolgozhatja.

(5) A kikötővédelmi terveket végrehajtásuk előtt az érintett tagállamnak jóvá kell hagynia.

(6) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kikötővédelmi tervek végrehajtását nyomon kövessék. A nyomon követést a kikötőben végzett egyéb ellenőrző tevékenységekkel össze kell hangolni.

(7) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a III. mellékletben felsorolt védelmi gyakorlati képzési alapkövetelmények figyelembevételével megfelelő gyakorlati képzésre kerüljön sor.

8. cikk

Védelmi szintek

(1) A tagállamok a kikötőkre, kikötőrészekre vagy a kikötő alterületeire alkalmazandó többszintű védelmi rendszert vezetnek be.

(2) A 725/2004/EK rendeletnek megfelelően három védelmi szintet kell megállapítani:

- „1. védelmi szint”: az a fokozat, amelynél folyamatosan megfelelő minimális védelmi intézkedéseket kell fenntartani,
- „2. védelmi szint”: az a fokozat, amelynél a védelmi esemény fokozott veszélye miatt bizonyos ideig további megfelelő védelmi intézkedéseket kell fenntartani,
- „3. védelmi szint”: az a fokozat, amelynél korlátozott ideig további különleges védelmi intézkedéseket kell fenntartani, ha a védelmi esemény valószínű vagy közvetlen bekövetkezéssel fenyeget, még akkor is, ha annak pontos célpontját nem lehet azonosítani.

(3) A tagállamok minden kikötő vagy kikötőrész esetében meghatározzák az ott alkalmazandó védelmi szinteket. A tagállamok minden védelmi szintre a különböző kikötőrészekre alkalmazandó eltérő védelmi intézkedéseket írhatnak elő a kikötővédelmi felmérés megállapításainak függvényében.

(4) A tagállamok a megfelelő személlyel vagy személyekkel közlik az egyes kikötőkben vagy kikötőrészekben érvényben lévő védelmi szintet, valamint az ezzel kapcsolatos bármilyen változást.

9. cikk

Kikötővédelmi tiszt

(1) Az érintett tagállam az ezen irányelv hatálya alá tartozó minden kikötőbe kinevez egy kikötővédelmi tisztet. A lehetőségekhez mérten minden kikötőnek saját kikötővédelmi tiszttel kell rendelkeznie, de adott esetben több kikötőnek közös kikötővédelmi tisztje is lehet.

(2) A kikötővédelmi tiszt a kapcsolattartási pont a kikötővédelemmel összefüggő kérdésekben.

(3) Ha a kikötővédelmi tiszt nem azonos a 725/2004/EK rendeletet alapján kinevezett kikötőlétesítmény-védelmi tiszttel (tisztekkel), ezek szoros együttműködését biztosítani kell.

10. cikk

Felülvizsgálatok

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kikötővédelmi felméréseket és a kikötővédelmi terveket megfelelően felülvizsgálják. A felülvizsgálatot legalább öt évente egyszer el kell végezni.

(2) A felülvizsgálat hatályára a 6., illetve a 7. cikkben foglaltak az irányadók.

15. cikk

11. cikk

Elismert védelmi szervezet

A tagállamok az ezen irányelvben megállapított célok teljesítése érdekében elismert védelmi szervezeteket jelölhetnek ki. Az elismert védelmi szervezeteknek a IV. mellékletben megállapított feltételeknek kell megfelelniük.

12. cikk

Kikötővédelmi tájékoztatási központ

A tagállamok a kikötővédelmi kérdések kezelésére tájékoztatási központot jelölnek ki. A tagállamok a kikötővédelmi kérdések kezelésére a 725/2004/EK rendelet alapján kijelölt tájékoztatási központot is kijelölhetik. A kikötővédelmi tájékoztatási központ a Bizottsággal közli az ezen irányelv hatálya alá tartozó kikötők jegyzékét, valamint a jegyzékben történt változásokat.

13. cikk

A végrehajtás és a megfelelés ellenőrzése

(1) A tagállamok a kikötővédelmi tervek elkészítésének és végrehajtásának megfelelő és rendszeres felügyeletét biztosító rendszert állítanak fel.

(2) A Bizottság a 12. cikkben említett tájékoztatási központokkal együttműködve nyomon követi ezen irányelv tagállamok általi végrehajtását.

(3) Ezt a nyomon követést a 725/2004/EK rendelet 9. cikkének (4) bekezdésében előírt ellenőrzésekkel együtt kell lefolytatni.

14. cikk

Kiigazítások

Az I–IV. melléklet rendelkezései a 15. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően, ezen irányelv hatályának kiterjesztése nélkül módosíthatók.

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 725/2004/EK rendelet alapján létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam egy hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

16. cikk

Bizalmas jelleg és információszolgáltatás

(1) Ezen irányelv alkalmazása során a 2001/844/EK, ESZAK, Euratom határozatban ⁽¹⁾ HL L 317., 2001.12.3., 1. o. foglaltaknak megfelelően a Bizottság meghozza a megfelelő intézkedéseket azon bizalmas jellegűnek minősülő információk védelmére, amelyekhez hozzáféréssel rendelkezik vagy amelyeket a tagállamok a rendelkezésére bocsátanak.

A tagállamok vonatkozó nemzeti jogszabályaikkal összhangban hasonló intézkedéseket hoznak.

(2) Az ezen irányelvvel kapcsolatos védelmi ellenőrzéseket végző vagy bizalmas információkat kezelő személyzetnek azon tagállam által elvégzendő megfelelő szintű biztonsági átvilágításon kell átesnie, amely tagállamnak e személyek az állampolgárai.

17. cikk

Szankciók

A tagállamok biztosítják, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat vezessenek be az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti intézkedések megszegése ellen.

⁽¹⁾ HL L 317., 2001.12.3., 1. o. A legutóbb a 2005/94/EK, Euratom határozattal (HL L 31., 2005.2.4., 66. o.) módosított határozat.

18. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2007. június 15-ig megfeleljenek. A tagállamok erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a fő rendelkezéseit, amelyeket ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

19. cikk

Értékelő jelentés

A Bizottság legkésőbb 2008. december 15-ig, és azt követően ötévente értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amely többek között a 13. cikk értelmében

kapott információkon alapul. A jelentésben a Bizottság elemzi a tagállamok megfelelését ezen irányelvnek és a hozott intézkedések eredményességét. Amennyiben szükséges, további intézkedésekre tesz javaslatot.

20. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

21. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a címzettjei azon tagállamok, amelyek a 2. cikk (2) bekezdésében említett kikötőkkel rendelkeznek.

Kelt Strasbourgban, 2005. október 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről
az elnök

D. ALEXANDER

I. MELLÉKLET

KIKÖTŐVÉDELMI FELMÉRÉS

A kikötővédelmi felmérés az alapja a kikötővédelmi terv összeállításának és végrehajtásának. A kikötővédelmi felmérés legalább a következőkre terjed ki:

- a védelmet igénylő jelentős vagyontárgyak és infrastrukturális elemek azonosítása és felmérése,
- a vagyontárgyakat és az infrastruktúrát esetlegesen fenyegető veszélyek meghatározása, valamint bekövetkezésük valószínűségének megállapítása a védelmi intézkedések kidolgozása és rangsoruk felállítása céljából,
- az ellenintézkedések és eljárási változtatások meghatározása, kiválasztása és rangsoruk felállítása, valamint annak megállapítása, hogy ezek mennyire hatékonyak a sérülékenység csökkentésében; valamint
- a gyenge pontok meghatározása, ideértve az infrastruktúra, a politikák és eljárások emberi tényezőit is.

Ebből a célból a felmérés legalább:

- meghatározza a kikötővédelem szempontjából lényeges összes területet, így a kikötő határait. Ez magában foglalja a már a 725/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó kikötőlétesítményeket, amelyek kockázatértékelése az előbbiek alapjául szolgál,
- meghatározza a kikötőlétesítményekre vonatkozó, valamint más kikötővédelmi intézkedések közti kapcsolatból eredő védelmi kérdéseket,
- meghatározza, hogy a kikötőszemélyzet mely tagjait kell magas kockázatú területeken való tevékenységük miatt háttérellenőrzésnek és/vagy biztonsági átvilágításnak alávetni,
- szükség esetén a kikötőt felosztja aszerint, hogy annak részei vagy alterületei mennyire valószínű célpontjai egy védelmi eseménynek, nemcsak saját közvetlen, lehetséges célponti sajátosságai alapján, hanem lehetséges összekötő szerepük alapján is, amikor a célpontok a szomszédos területek,
- meghatározza a kockázatok változását, például a időnyekhez kötődő kockázatváltozást,
- meghatározza minden egyes alterület egyedi jellemzőit, például elhelyezkedését, megközelítési útvonalait, villamosenergia-ellátását, kommunikációs rendszerét, tulajdoni viszonyait, használóit, valamint egyéb, a védelem szempontjából lényegesnek ítélt elemeit,
- meghatározza a kikötő lehetséges fenyegetettségi forráskönyveit. Az egész kikötő vagy a kikötői infrastruktúra egyes részei, a kikötő területén belül található rakomány, poggyász, személyek vagy szállítóberendezések egy meghatározott fenyegetés közvetlen célpontjai lehetnek,
- meghatározza a fenyegetettségi forráskönyv pontos következményeit. A következmények egy vagy több alterületre lehetnek hatással. A közvetlen és a közvetett következményeket egyaránt meg kell határozni. Különleges figyelmet kell fordítani az emberi életet fenyegető kockázatokra,
- meghatározza egy védelmi esemény esetleges halmazott hatásait,

- meghatározza minden egyes terület sebezhető pontjait,
 - meghatározza az általános kikötővédelem szempontjából lényeges összes szervezeti szempontot, ideértve az összes biztonsággal összefüggő hatóságok felosztását, a hatályos szabályokat és eljárásokat,
 - meghatározza a kikötővédelem átfogó koncepciójának gyenge pontjait szervezeti, jogalkotási és eljárási szinten,
 - meghatározza a különösen gyenge pontok csökkentését célzó intézkedéseket, eljárásokat és fellépéseket. Különleges figyelmet kell fordítani a megközelítési útvonalak ellenőrzésének, illetve az egész kikötő vagy egyes kikötőrészek megközelítése korlátozásának szükségességére és mikéntjére, ideértve az utasok, kikötői alkalmazottak vagy más ott dolgozók, látogatók és hajószemélyzet azonosítását, a terület- vagy tevékenységfigyelés feltételeinek, valamint a rakomány- és poggyászellenőrzésnek a meghatározását. Az intézkedéseket, eljárásokat és fellépéseket a feltételezett kockázat – amely kikötő-területenként más és más lehet – függvényében kell kialakítani,
 - meghatározza azt, hogy az intézkedéseket, eljárásokat és fellépéseket a védelmi szint növelése esetén milyen módon kell megerősíteni,
 - meghatározza azokat a különleges követelményeket, amelyeknek a hagyományos védelmi problémák – mint például „gyanús” rakomány, poggyász, hajófenék, felszerelés vagy személyek, gazdátlan csomagok, ismert veszélyek (például robbanószerkezetek) – kezelése során meg kell felelni. Ezeknek a követelményeknek vizsgálniuk kell, hogy milyen feltételek fennállta esetén célravezető a veszélyt a felmerülése helyszínén, vagy inkább egy biztonságos területre történő áthelyezést követően elhárítani,
 - meghatározza a következmények csökkentését és enyhítését célzó intézkedéseket, eljárásokat és fellépéseket,
 - rögzíti a meghatározott konkrét intézkedések, eljárások és fellépések megfelelő és alapos végrehajtását lehetővé tévő feladatleosztást,
 - adott esetben külön figyelmet fordít az egyéb védelmi tervekkel (például kikötőlétesítményi védelmi tervekkel) és a meglévő védelmi intézkedésekkel való kapcsolatra. Figyelmet kell fordítani az egyéb elhárítási tervekkel (például olajszállító hajók katasztrófaelhárítási tervével, kikötői váratlan események elhárítási tervével, egészségügyi beavatkozási tervvel, nukleáris katasztrófaelhárítási tervvel stb.) való kapcsolatra is,
 - meghatározza az intézkedések és eljárások végrehajtásához szükséges kommunikációs követelményeket,
 - külön figyelmet kell fordítani a védelem szempontjából érzékeny információk kiszolgáltatásának megakadályozását szolgáló intézkedésekre,
 - meghatározza az összes közvetlenül érintett személy, valamint adott esetben a nagyközönség számára is azokat a követelményeket, amelyek ismerete elvárható.
-

II. MELLÉKLET

KIKÖTŐVÉDELMI TERV

A kikötővédelmi terv a kikötő biztonságához szükséges előírásokból áll. A kikötővédelmi terv a kikötővédelmi felmérés megállapításain alapul. A kikötővédelmi terv világos és részletes intézkedéseket fogalmaz meg. Olyan ellenőrző mechanizmust ír elő, amely szükség esetén lehetővé teszi megfelelő korrigáló intézkedések foganatosítását.

A kikötővédelmi terv:

- meghatározza a kikötővédelem szempontjából fontos összes területet. A kikötővédelmi felméréstől függően az intézkedések, eljárások és fellépések alterületeként eltérhetnek. Egyes alterületek ugyanis szigorúbb megelőző intézkedéseket követelhetnek meg, mint mások. Különleges figyelmet kell fordítani az alterületeknek a kikötővédelmi felmérésben meghatározott összekötő pontjaira,
- biztosítja az eltérő biztonsági jellemzőkkel rendelkező területekre alkalmazandó védelmi intézkedések összehangolását,
- szükség esetén a kikötő különböző alterületei, a változó védelmi szintek, valamint az egyes titkosszolgálati szempontok függvényében eltérő védelmi intézkedéseket vezet be,
- meghatározza a kikötővédelem növelését támogató szervezeti struktúrát.

Ezen általános elemekre építve a kikötővédelmi terv a feladatokat és a munkaterveket a következő területeken határozza meg:

- megközelítési követelmények. Bizonyos alterületeken ezek a követelmények csak akkor lépnek hatályba, ha a védelmi szintek egy minimális küszöbértéket átlépnek. A kikötővédelmi terv kimerítően tartalmazza az összes követelményt és küszöbértéket,
- személyazonosság-, poggyász- és rakomány-ellenőrzési követelmények. Ezen követelményeknek az alterületekre való alkalmazása, illetve a különböző alterületekre teljes mértékben való alkalmazása tetszőleges. Az adott alterületre belépő vagy ott tartózkodó személyek ellenőrzés alá vonhatók. A kikötővédelmi terv megfelelő választ ad a kikötővédelmi felmérés megállapításaira, amely az egyes alterületek és védelmi szintek biztonsági követelményeinek meghatározására szolgáló eszköz. Amennyiben kikötővédelmi célokra különleges személyazonosító kártyák kerülnek kifejlesztésre, világos eljárásokat kell kialakítani ezen okmányok kibocsátására, használatának ellenőrzésére, valamint visszaadására. Ezen eljárásokat egyes kikötőhasználói csoportok sajátosságainak figyelembevételével kell kialakítani, és olyan különintézkedéseket kell bevezetni, amelyek lehetővé teszik a megközelítési követelmények negatív hatásának csökkentését. Ezen kategóriáknak legalább a hajószemélyzetre, a hatósági személyekre, a rendszeresen a kikötőben dolgozó vagy oda látogató személyekre, a kikötőben lakó helyi lakosokra, valamint az alkalmanként a kikötőben dolgozó vagy oda látogató személyekre kell kiterjedniük,
- a rakomány-, poggyász- és utasellenőrző hatóságokkal való kapcsolat. Szükség esetén a tervnek elő kell irányoznia ezen hatóságok információs átvilágítási rendszereinek összekapcsolását, ideértve adott esetben a megérkezést megelőző átvilágító rendszereket is,
- a gyanús rakomány, poggyász, hajófenék, felszerelés vagy személyek kezelésére szolgáló eljárások és intézkedések, ideértve egy biztonságos terület kijelölését is; valamint a kikötővédelmi problémák és a kikötővédelmi események esetén alkalmazandó eljárások és intézkedések,
- az alterületek vagy az alterületeken belül folytatott tevékenységek megfigyelésére vonatkozó követelmények. A technikai megoldások szükségessége és maguk a lehetséges megoldások egyaránt a kikötővédelmi felmérés függvényében kerülnek megállapításra,

- jelzéssel való ellátás. A megközelítési és/vagy ellenőrzési követelményhez kötött területeket megfelelő módon jelzéssel kell ellátni. Az ellenőrzési és megközelítési követelményeket az összes vonatkozó jogszabály és gyakorlat kellő figyelembevételével kell felállítani. A tevékenységek nyomon követését – amennyiben ezt a nemzeti jogszabályok előírják – a megfelelő módon jelezni kell,
 - kommunikáció és biztonsági átvilágítás. A tervben foglalt biztonsági átvilágítási szabályoknak megfelelően az összes védelemmel összefüggő lényeges információt megfelelő módon kommunikálni kell. Bizonyos információk érzékenysége miatt a kommunikációnak a szükséges mérték elvét kell követnie, de szükség esetén a nagyközönségnek szánt kommunikációs eljárásokat is magában foglalja. A biztonsági átvilágítási szabályok a terv részét képezik és a védelem szempontjából érzékeny információk jogosulatlan kiszolgáltatása elleni védelmét célozzák,
 - a védelmi események jelentése. A gyors reagálás biztosítása érdekében a kikötővédelmi terv a bármely védelmi eseménynek a kikötővédelmi tiszt és/vagy az illetékes hatóság felé történő jelentésére vonatkozó egyértelmű jelentéstételi követelményeket állít fel,
 - más megelőző tervekkel vagy tevékenységekkel való integráció. A tervnek a kikötőben érvényben lévő más megelőző tervekkel és ellenőrző tevékenységekkel való integrációra külön ki kell térnie,
 - az egyéb elhárítási tervekhez való illeszkedés és/vagy különleges elhárítási intézkedések, eljárások és fellépések bevonása. A tervnek részleteznie kell az egyéb elhárítási és katasztrófatervekkel való kölcsönhatást és összehangolást. A tervek közti ellentmondásokat és hiányosságokat szükség esetén fel kell oldani, illetve pótolni kell,
 - képzési és gyakorlati követelmények,
 - operatív kikötővédelmi szervezet és munkamódszerek. A kikötővédelmi terv tartalmazza a kikötővédelmi szervezet részletes felépítését, feladatmegosztását és munkafolyamatait. Adott esetben a kikötőlétesítményvédelmi és hajóvédelmi tisztekkel való koordinációra is kitér. Amennyiben létezik kikötővédelmi bizottság, ennek feladatait is meg szabja,
 - a kikötővédelmi terv kiigazítására és frissítésére szolgáló eljárások.
-

III. MELLÉKLET

A VÉDELMI GYAKORLATI KÉPZÉSRE VONATKOZÓ ALAPKÖVETELMÉNYEK

A különböző típusú gyakorlati képzéseket, amelyeken részt vehetnek a kikötőlétesítmények védelmi tisztjei, a tagállamok megfelelő hatóságai, társaságok védelmi tisztjei vagy hajóvédelmi tisztek, a lehetőséghez mérten, de naptári évenként legalább egy alkalommal meg kell tartani azzal, hogy a gyakorlati képzések között eltelt idő a 18 hónapot nem haladhatja meg. A társaságok védelmi tiszteknek vagy hajóvédelmi tiszteknek a közös gyakorlati képzésben történő részvételére vonatkozó kérelmeknek figyelemmel kell lenniük a hajó biztonságára és a hajó tevékenységére gyakorolt lehetséges következményekre. E gyakorlati képzéseken a kommunikációt, a koordinációt, a források rendelkezésre állását és a reagálást kell vizsgálni. A gyakorlati képzések lehetnek:

1. valós méretben vagy valós környezetben lefolytatottak;
 2. elméleti szimulációk vagy szemináriumok; illetve
 3. más gyakorlatokkal, például katasztrófaelhárítási vagy egyéb, kikötői hatósági gyakorlatokkal kombinált gyakorlatok.
-

IV. MELLÉKLET

AZ ELISMERT VÉDELMI SZERVEZETEKKEK SZEMBEN TÁMASZTOTT KÖVETELMÉNYEK

Az elismert védelmi szervezetnek képesnek kell lenni az alábbiak bizonyítására:

1. megfelelő szakértelemmel rendelkezik a kikötővédelem vonatkozó kérdéseiben;
2. megfelelő ismeretekkel rendelkezik a kikötői műveletekről, ideértve a kikötőtervezésre és építésre vonatkozó ismereteket is;
3. megfelelő ismeretekkel rendelkezik a kikötővédelmet esetlegesen érintő egyéb, védelmi szempontból lényeges műveletekről;
4. képes a kikötővédelmet fenyegető valószínű kockázatok felmérésére;
5. képes személyzete kikötővédelmi szakértelmének fenntartására és javítására;
6. képes személyzete folyamatos megbízhatóságának nyomon követésére;
7. képes a védelem szempontjából érzékeny anyagok jogosulatlan kiszolgáltatásának vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférésnek a megakadályozását szolgáló intézkedések fenntartására;
8. ismeri a vonatkozó nemzeti és nemzetközi jogszabályokat és védelmi követelményeket;
9. ismeri a védelem elleni aktuális veszélyeket és ezek formáit;
10. képes felismerni és észlelni a fegyvereket, veszélyes anyagokat és berendezéseket;
11. képes felismerni – megkülönböztetés nélkül – a kikötővédelemre valószínűleg veszélyt jelentő személyek jellegzetességeit és viselkedési módjait;
12. ismeri a védelmi intézkedések kijátszására használt módszereket;
13. ismeri a védelmi és figyelőberendezéseket és rendszereket, valamint ezek működési korlátait.

Az az elismert védelmi szervezet, amely adott kikötő tekintetében kikötővédelmi felmérést végzett vagy a kikötővédelmi felmérés felülvizsgálatát, nem készítheti el ugyanennek a kikötőnek a kikötővédelmi tervét vagy ennek felülvizsgálatát.
